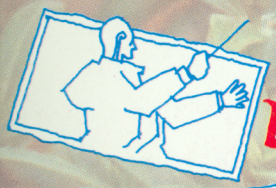
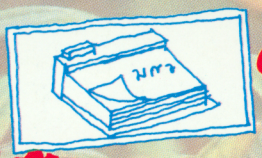
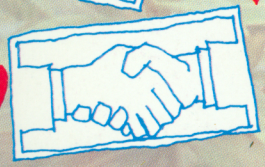

น้องรักฟังทางนี้พี่จะบอก!

สารบัญ

๒๔

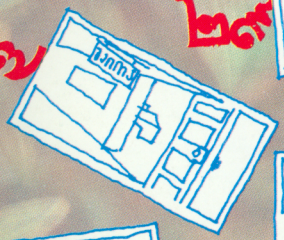

๑๓

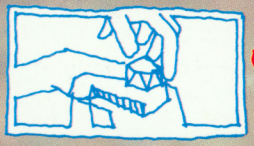

๑๗

๒๑

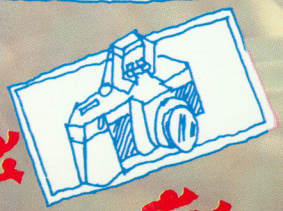

๒๖

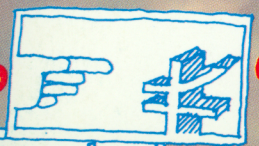

๒๙

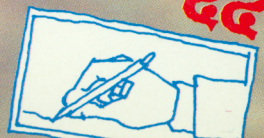

๓๖

๔๐

๔๑

๔๔

๔๕

๔๔

๔๘

ยินดีต้อนรับเข้าสู่มหาวิทยาลัยของเรา

พิมพ์ครั้งแรก

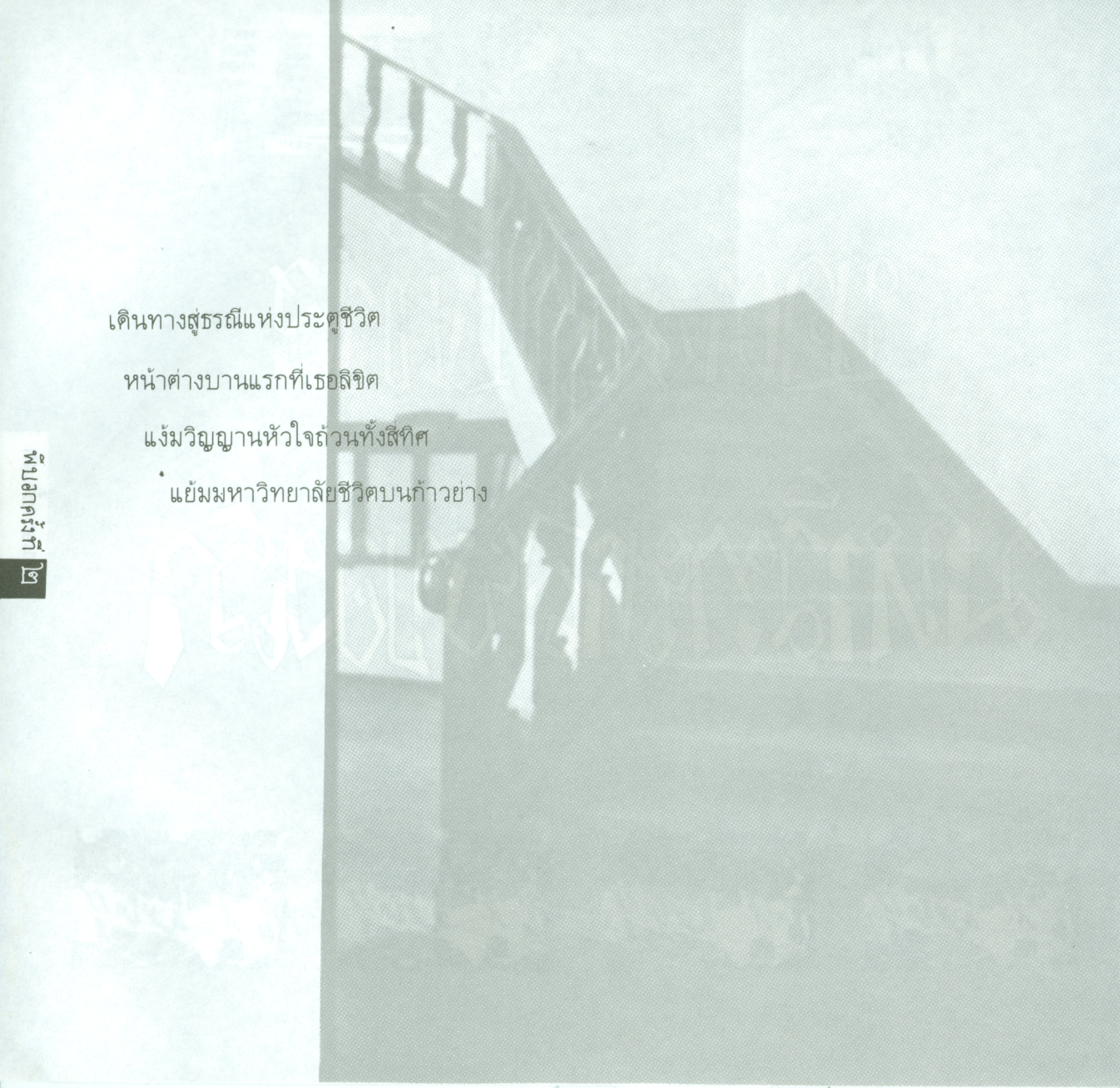

เดินทางสู่ธรณีแห่งประตูชีวิต

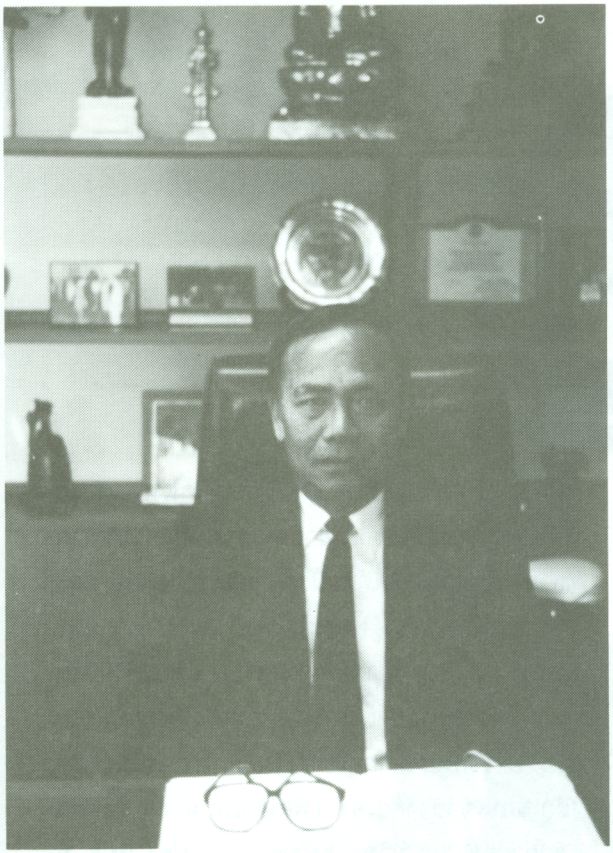
หน้าต่างบานแรกที่เธอลิขิต

แง้มวิญญาณหัวใจถ้วนทั้งสีทิศ

แย้มมหาวิทยาลัยชีวิตบนก้าวย่าง

สารจากอธิการบดี

(ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผมขอแสดงความยินดีกับนิสิตทุกท่านที่ได้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และในนามของมหาวิทยาลัย คณาจารย์ตลอดจนข้าราชการทุกฝ่ายขอต้อนรับนิสิตทุกท่านเข้าเป็นสมาชิกของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้ ด้วยความจริงใจ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเป็นการศึกษาที่แตกต่างจากที่นิสิตเคยศึกษามา กล่าวคือ นิสิตจะต้องมีความขยันหมั่นเพียรเสาะหาความรู้ด้วยตัวเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องคิดอยู่เสมอว่าเฉพาะวิชาการที่เรียนในชั้นเรียนนั้นยังไม่เพียงพอ จำเป็นต้องขวนขวายเสาะหาเพิ่มเติมอยู่เสมอ งานและอาชีพที่รออยู่ข้างหน้านั้นจะต้องสู้และแข่งขันกันอีก ฉะนั้นจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า กิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัยนั้นก็จัดเพื่อให้นิสิตได้ฝึกฝน ในการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และสามารถพัฒนา ตนเองให้เป็นบุคคลที่พร้อมด้วยสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะได้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ของประเทศชาติในอนาคต

ผมของอวยพรให้นิสิตทุกท่าน จงมีกำลังกาย กำลังใจ และมีกำลังสติปัญญาที่สมบูรณ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านคงจะอยู่ร่วมกันด้วยความรักสามัคคี มุ่งมั่นสร้างสรรค์แต่ความดีเพื่อให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้ “มีความเจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร” ตามความหมายของชื่อมหาวิทยาลัยสืบต่อไป

นาย ปริญญา สร้อยทอง

นายกองค์การนิสิต

พี่นั่งนึกอยู่ตั้งนานพอสมควร คุยกับเพื่อนบ้าง เล่นกับน้องบ้างความคิดที่จะเขียนคำอวยพรให้น้องๆ นั้นไม่อยู่ในหัวสมองของพี่เลยเพราะพี่คิดว่าทุกๆคนก็ประสบความสำเร็จแล้วส่วนหนึ่ง รู้สึกเบื่อในการเขียนอะไรๆที่จะไปเหมือนกับหลายๆคนที่ผ่านมา เพราะมหาวิทยาลัยสอนให้คนมีความหลากหลาย สอนให้คนเป็นคน ชีวิตคนมันก็วนเวียนอยู่กับความวุ่นวายจะมีใครบ้างไหมที่จะหลุดพ้นไปจากความวุ่นวายนี้ หรือ มี...แต่น้อยเหลือเกิน

บางคนทำอะไรไม่เหมือนคนอื่น ก็จะถูกมองว่าคนๆนั้นกำลังทำผิด ทำไม่ถูก ทำให้เราไม่พอใจ ที่เขียนมามากมายเกรงว่าจะไม่รู้เรื่อง แต่เรื่องของเรื่องก็เพียงเพื่อจะบอกว่าอย่าได้ไปตัดสินคนด้วยมาตรฐานของตัวเอง เพราะคนเรามันมีความหลากหลาย สนุกกับการได้สัมผัสความคิดของคนอื่น และความคิดของตนเอง คิดอะไรให้เป็นกลาง ความสุขที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่ลาภยศสรรเสริญ แต่อยู่ที่ได้เห็นคนอื่นมีความสุข ซึ่งล้วนเป็นความจริงที่ทุกคนมักไม่ยอมรับ เขียนมามากๆเข้าก็เริ่มออกไปไหนไม่รู้ แต่รู้สึกเขียนเข้าข้างตัวเอง เพื่อนๆและน้องๆ ก็เตือนแล้วว่าถ้าพี่เขียนมาก เดี๋ยวจะไม่เอาไปลงให้นะ ก็เลยกลัวว่าจะไม่เอาไปลงให้ เป็นอันว่าตัดบทเพียงเท่านี้ก็แล้วกัน เพราะพี่ไม่มีอะไรจะเขียนแล้วเหมือนกัน

นายศุภกิจ หงษ์ทอง

ประธานสโมสรนิสิตคณะศึกษาศาสตร์

ก่อนอื่นต้องขอแสดงความชื่นชมในความพยายามของน้องๆ และขอแสดงความยินดีที่น้องเข้ามาอยู่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ภายในรั้ว เทา -แดง ของเรามีหลายสิ่งหลายอย่างที่น่าสนใจ พี่อยากให้น้องค้นหาสิ่งเหล่านั้น ถ้าน้องค้นพบ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อตัวน้องเอง เมื่อน้องออกไปทำงาน และหนทางที่จะค้นพบสิ่งเหล่านั้น คือการทำกิจกรรม

นายตรีภพ รัตนภานพ

ประธานสโมสรนิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ขอต้อนรับน้องๆ ที่เดินทางเข้ามาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ไม่ว่าจะมาทางเรือผ่านคลองแสนแสบ ทางมอเตอร์ไซค์ จากหน้าปากซอยสุขุมวิท หรือเดินเข้ามาทางประตูอโศก หรือน้องบางคนอาจจะมีวิธีที่ต่างออกไปจากนี้ แต่พี่ก็ดีใจมากที่มีน้องใหม่เข้ามารวมใช้ชีวิตช่วงหนึ่งรวมกัน แม้ว่าจะเป็นช่วงสั้นๆ ก็ตาม

การใช้ชีวิตเรียนในมหาวิทยาลัยนั้นไม่ใช่เรื่องยากแต่อย่างใด หากเราต้องการแผ่นกระดาษประทับตรา หากแต่การเก็บเกี่ยวประสบการณ์โดยการฉวย หรือแสวงหาโอกาสในการทดลองฝีมือในสนามทดลองฝีมือแห่งนี้คงมิใช่การเห็นแก่ตัว แต่กลับเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับตัวเราเองและสังคมรอบข้าง หากเราเต็มใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานออกมา

สถาบันแห่งนี้ยังมีมิตรภาพ ความเอื้ออาทร ความสามัคคีและการให้อภัยแก่กันและกันอีกมากมายเท่าที่เราต้องการ เพียงแต่เราต้องเปิดใจให้กันและกัน

นางสาว เบญจพร ถีระรักษ์

ประธานสโมสรนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ขอแสดงความยินดีกับน้องที่ผ่านทางแยกที่สำคัญมาได้ทางข้างหน้าคงจะไม่ราบรื่น ตลอดทางหรอกนะ ในการเดินทางบางคนอาจจะวกกับไปที่เดิม บางคนมุ่งแต่เดินไปข้างหน้าอย่างเดียว บางคนเดินและมองสิ่งอื่นอยู่ห่างๆ บางคนเดินและเก็บเกี่ยวเอาสิ่งที่อยู่ข้างทางไปด้วย บางครั้งอาจจะต้องเดินจูงมือกันไป ลากกันไป เพื่อให้ถึงจุดหมาย

น้องต้องเป็นผู้เลือกเองว่าจะเดินแบบไหนไม่มีใครมากะเกณฑ์อะไรได้ แต่เมื่อน้องได้ก้าวเข้ามาในสถาบันแห่งนี้แล้ว สิ่งหนึ่งที่พี่มั่นใจ คือ อาจารย์และพี่พร้อมที่จะนำทางให้แก่น้องจนบรรลุจุดหมายไม่ว่าน้องจะเดินด้วยวิธีใด

นาย ศราวุธ วิเศษแก้ว

ประธานสโมสรนิสิตคณะพลศึกษา

ขอต้อนรับนิสิตใหม่ของ มศว ประสานมิตร ทุกๆคนขอให้น้องๆใช้เวลา 4 ปีที่อยู่ ณ ที่แห่งนี้อย่างคุ้มค่า ใฝ่หาความรู้ ใฝ่หาประสบการณ์ที่ดีและนำสิ่งที่ได้ไปใช้ในชีวิตในวันข้างหน้า น้องอยู่ที่นี่ถ้าเครียดจากการเรียนต้องการออกกำลังกาย หรือเลนกีฬาแล้วล่ะก้อ โรงยิมส์และผีโรงยิมส์ยินดีต้อนรับน้องๆทุกคน

ท้ายนี้พีขอให้ พอพระพลบดี จงคุ้มครองน้องใหม่ทุกๆคนให้มีความสุข ปราศจากอันตรายทั้งปวง

ลูกพ่อพระพลบดี

นายสุรเชษฐ์ สิริวิทยาปกรณ์

ประธานสโมสรนิสิตคณะสังคมศาสตร์

ก่อนอื่นคงต้องแสดงความยินดีกับนิสิตใหม่ของมหาวิทยาลัยทุกคนที่ได้รับความสำเร็จจากความพากเพียร ซึ่งถือว่าเป็นการก้าวไปอีกขั้นของชีวิต แต่สิ่งที่คุณจะพบต่อไปนี้คุณอาจต้องพยายามและเหนื่อยกว่าที่ผ่านมา เราชาว มศว ขอเป็นกำลังใจให้คุณ เพราะคุณได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้คงไว้ซึ่ง คุณธรรมฯ จริยธรรม และเพื่อคุณภาพให้สมกับคำว่า "นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ"

ขออวยพรให้ชีวิตในรั้วเทา–แดง ตั้งแต่วันที่คุณเข้ามาและตลอดเวลาที่อยู่ที่นี้จงพบแต่สิ่งดี

นาย ธนนท์ พทสุนทร

ประธานสโมสรนิสิตคณะแพทย์ศาสตร์

พี่ขอแสดงความยินดีที่น้องๆทุกคนฝ่าฟันอุปสรรคนานานัปการ จนได้เข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ ถึงแม้ที่นี่จะไม่ใช่สถาบันที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงเราไม่มี "บุญเก่า" เหมือนสถาบันอื่นแต่เรามีโอกาสที่จะสร้าง "บุญใหม่" ได้ด้วยตัวของเราเอง น้องๆทุกคนก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันแห่งนี้ ร่วมกับพวกพี่ๆ พี่จึงอยากให้น้องทุกๆคนไม่ว่าจะอยู่คณะไหนร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสิ่งที่ดี แก่มศว ของเรา พี่ไม่อยากเห็นการแบ่งพรรคแบ่งพวก ไม่อยากให้คิดว่าเพื่อนที่อยู่กันคนละคณะเป็นคนละพวกกับเรา ขอให้คิดว่าเราอยู่มศว เหมือนกันดังนั้นเราจึงเป็นพวกเดียว สำหรับพี่แล้วน้องๆทุกคนไม่ว่าจะอยู่คณะไหน น้องก็เหมือนน้องชาย และน้องสาวของพี่ทุกคน ในด้านการปฏิบัติตัวในมหาวิทยาลัยนั้น น้องๆจะมีอิสระในการปฏิบัติตนในทางความคิดมากกว่ามัธยมมาก แต่พี่อยากฝากข้อคิดเล็กๆน้อยๆ ถ้าจะทำอะไรหรือทำตามอย่างใครขอให้มีสติระลึกอยู่เสมอว่า สิ่งที่ทำนั้นดีถูกต้องและเหมาะสมหรือเปล่า เพราะสังคมทุกที่ยอมมีทั้งคนดีและไม่ดีปะปนกัน ขอให้น้องๆเลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม

สุดท้ายนี้พี่ขออวยพรให้น้องๆของพี่ทุกคนประสบแต่ความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจไว้ขอให้เรียนสำเร็จเป็นคนดีของสังคม เพื่อช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับมศว ของเราต่อไป

รักน้องๆทุกคนมาก

นายโสภณ สิงห์ไทยสมบูรณ์

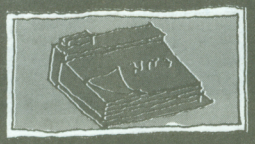
ประธานสโมสรนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์

ขอแสดงความยินดีกับน้องๆทุกคน พี่มีความยินดีอย่างสุดซึ้งที่ได้น้องๆมาร่วมทุกข์ร่วมสุขในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ความสุข ความสดชื่น ความสมหวัง ความผิดหวัง ได้ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นกับน้องๆอันใกล้นี้ และในอนาคตอันใกล้นี้จะเป็นบทพิสูจน์ความรับผิดชอบ ความรักในสถาบัน ในเพื่อน และตัวของตัวเองเป็นกำลังสำคัญต่อไป และมีพี่ๆเป็นแรงหนุนส่ง เพื่อให้เราซึ่งอยู่ในสถาบันเดียวกัน มีความสำเร็จรวมกัน อันจะเป็นสิ่งที่น่ายินดีสำหรับพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และพี่ๆที่ช่วยส่งกำลังใจและแรงกายช่วยเหลือน้องๆ ในขณะที่น้องๆเข้ามาอยู่ร่วมกันในสถาบันแห่งนี้ น้องๆควรระลึกไว้ว่าสถาบันแห่งนี้คือแบบจำลองของสังคมที่จะเป็นที่ฝึกหัดและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ไว้ใช้กับชีวิตจริงเมื่อสำเร็จการศึกษา พี่มีความหวังที่จะให้น้องๆได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และมีความถูกต้องตามกฎของสังคมแห่งนี้ อาจจะมีความสับสน ความไม่แน่นอน หรือความเดือดร้อนใจต่างๆเข้ามาพี่ก็พร้อมที่จะแบกรับให้คำแนะนำ คำปรึกษาและความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถแต่ก่อนที่น้องๆจะสำเร็จการศึกษาไปนั้นน้องก็ต้องเก็บโอกาสนี้เอาไว้ให้เต็มที่ ซึ่งเป็นโอกาสที่บางคนไม่ได้สัมผัส นั้นไว้ให้ดี และด้วยความตั้งใจอย่างเต็มที่พี่ขออวยพรให้น้องๆโชคดี

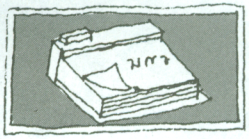

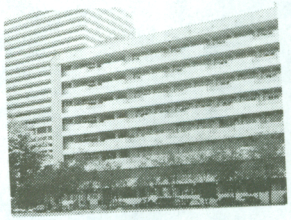
ประธานสโมสรนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ด้วยเขารักร้องศิลปกรรม
เธออาจทาบทาศิลปะกาย
ฉันอาจรักระบายด้วยศิลปะแห่งหัวใจ
ด้วยบนร่างเธอล้วนมีศิลปกรรมที่งามงด
ดวงใบหน้าหมดจดแสดงฝัน
กระพริบดวงตาประกายอัน
ระบายสดใสดังสีน้ำ
และเธอจะสังสมความรู้อันประเสริฐ
และเธอจะกระทำสิ่งใดเลิศกว่าความหวัง
สังคมความงามยังต้องการพลัง
ปัญญาอันสร้างสรรค์จากเธอ
และเธอจะชำระอารมณ์ที่พลุกพล่าน
มีคติความรัก เจือจานเสมอ
แด่ทุกคนที่ประสบและพบเจอ
และโลกอันพิสุทธิ์ . . . งดงาม

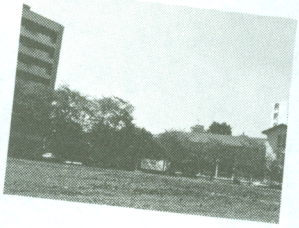
"ถ้าพวกพี่ๆมาเห็นน้อง
ใหม่ที่กำลังจะก้าวเข้ามา
ไม่มีความรู้สึกที่ภาคภูมิ
ใจต่อสถาบันที่พวกพี่ได้
ทุ่มเทแรงกายและแรง
ใจลงไปแล้วพี่ๆจะรู้สึก
อย่างไรบ้างหนอ"

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

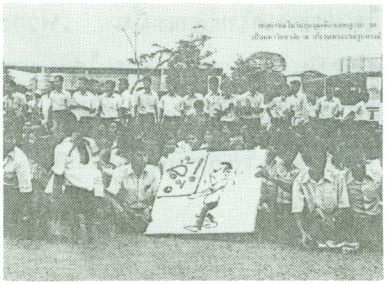

กำเนิด มศว

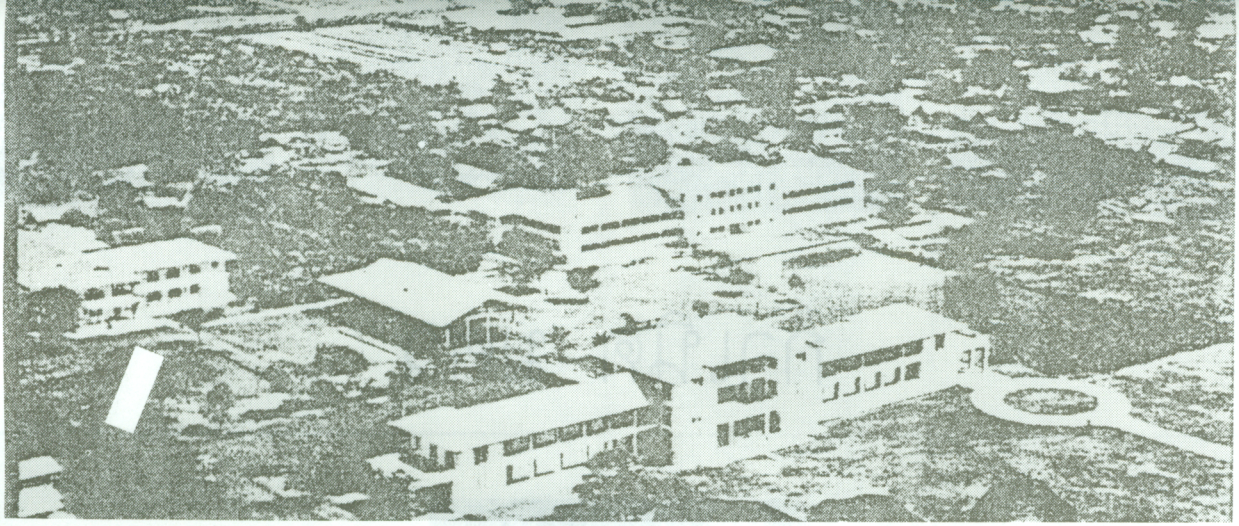
เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๒ กระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโรงเรียนการฝึกหัดครูชั้นสูงขึ้นที่ถนนประสานมิตร โดยการริเริ่มของท่านหม่อมหลวง ปิ่นมาลากุล จากนั้นความต้องการมีเพิ่มมากขึ้น จึงมีการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไข ท่านศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี เป็นผู้เสนอให้จัดตั้งวิทยาลัยวิชาการ เพื่อให้มีการสอนถึงขั้นปริญญาดังนั้นในปีพุทธศักราช ๒๔๙๖ กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศจัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อ

นี่คือภาพเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย

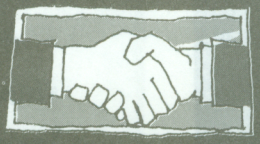
วิทยาลัยวิชาการศึกษามีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นทางกระทรวงศึกษาธิการจึงขยายความก้าวหน้าในวิชาชีพครูโดยแบ่งออกเป็นวิทยาเขตมีทั้งหมด ๘ วิทยาเขต ซึ่งได้แก่ ปทุมวัน บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม พระนคร พลศึกษาสงขลา จนกระทั่งวันที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๗ จึงได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัย โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดีคนแรก ของมหาวิทยาลัย ทางมหาวิทยาลัยจึงถือเอาวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๑๗ เป็นวันเกิดมหาวิทยาลัย

ภาพถ่ายทางอากาศ ตึก 3หลังรุ่นเก่า เมื่อครั้งหลวงสวัสดิสารศาสตรพุทธิ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

คำว่า สี-นะ-คะ-ริน-วิ-โรด สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนามให้

หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่นคร ดังนั้นวิทยาเขตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาจึงเปลี่ยนมาเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยจึงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขตมากที่สุดในประเทศไทยขณะนั้น เพราะปัจจุบันวิทยาเขตบางแสนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนวิทยาเขตพิษณุโลกได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร และวิทยาเขตพลศึกษาก็ได้รวมเป็นส่วนหนึ่งของคณะพลศึกษา ส่วนวิทยาเขตปทุมวันและบางเขนนั้นได้ยุบรวมเป็นประสานมิตร และขณะนี้วิทยาเขตสงขลากับวิทยาเขตมหาสารคามก็กำลังจะแยกตัวออกไปในอนาคตอันใกล้นี้เราอาจจะเหลือเพียงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพียงแห่งเดียว

เชื่อมสัมพันธไมตรี

ทฤษฎีแห่งการ "เชื่อม"

คำว่า "เชื่อม" ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย์สถานนั้นได้ให้ความหมายไว้ว่า... อย่างไรนั้นก็ไม่อาจรู้ได้ เพราะเ_อกลืมไปว่าที่บ้านไม่มี แล้วก็ไม่ได้ ไปเปิดดูที่หอสมุดของมหาวิทยาลัย แต่ไม่เป็นไรในฐานะที่ผู้เขียนเกิดมาได้เกือก ๒ ทศวรรษ แล้วสามารถอ่าน ก.ไก่ ถึง ฮ. นกฮูกตาโตได้ และจำสระอีก 10 ตัว (อ้า! รู้สึกเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง) จึงขอให้ความหมายตามความรู้สึกว่าสามารถมีได้หลายความหมายคือ

ความหมายแรก อาจหมายถึง การที่เรานำของมา 2 หน่วย แล้วอยากให้มันรวมเป็นหน่วยเดียวกันขึ้นมาโดยใช้ไฟฮ้อนๆ มาลนแล้วตะบันให้มันติดกัน...สำเร็จ...รวมเป็นหนึ่งเดียว

ความหมายที่สอง อาจหมายถึง สิ่งละอันพันละน้อยที่เรามั่นใจว่าทำเสร็จแล้วสามารถใส่ปากเคี้ยวๆ กลืนได้ ลงไปชุบตัวด้วยน้ำผสมน้ำตาลที่กำลังเดือดปุดๆเป็นจังหวะซิมิกซ์โวลลุม ๑๐ อยู่ในหม้อตุดคำๆ ทิ้งไว้ในระยะเวลาพองาม ก็จะได้ของหวานรสอร่อยสูตรแม่ช้อย เขาสองมือล้วงกระเป๋า สองเท้าก้าวเข้ามาแล้ว...หนึบ...หนึบ

หรือ "เชื่อม" คำนี้ อาจเป็นชื่อของ หญิงชายไทยผู้ใดก็ได้ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา พ่อ แม่ พี่ น้อง บรรพบุรุษ บุพการีของใครคนใดคนหนึ่งนำเอาไปตั้งไว้ให้คนเรียกขาน

โอ้! คำว่าเชื่อมนี้มันดูยิ่งใหญ่เหลือเกิน
แต่
เชื่อมไหนละจะยิ่งใหญ่เท่า
"เชื่อมสัมพันธไมตรี"

ธ.เธอ กับ พ.เพื่อน

ในโอกาสที่จะ มีเพื่อนดีๆสักคนนั้น การเชื่อมสัมพันธไมตรีให้เกิดมีมิตรภาพที่ยั่งยืนและงอกงามจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้จักเพราะ ***"การแสวงหาเพื่อนแท้นั้นยากเย็นแสนเข็ญยิ่งกว่าหาเด็กเก็บตังค์ของเรือเมล์ที่ตกลงไปในคลองแสนแสบ"***

สำหรับหลายๆ คนคงมีปัญหาเหมือนกันในการคบเพื่อนใหม่ เพราะต่างคนต่างมาจากคนละทิศคนละทาง บางคนเพิ่งไปเรียนบางคนเป็นเพื่อนคุณแม่ชอบปิ้งที่เขมรเพิ่งกลับมาเหมือนกัน บางคนช่วยพพ่อดำนาเสร็จแล้วจึงมา อาจจะมีปัญหารำพึงรำพันกับตัวเองว่า ***"กูจะเริ่มต้นกับเขายังไงดี"*** ไม่เป็นไรไม่มีปัญหา เราขอเสนอวิธีต่อไปนี้

ขั้นแรก - ควรทำหน้าระรื่น ฉีกยิ้มให้เห็นฟันสวยพองาม เมื่อเขาคนนั้นหันมามองคุณ

ขั้นสอง - ตั้งคำถามที่จุดประกายในการสนทนา เช่น

๑. กี่โมงแล้ว

๒. ถามเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว (ชื่อพ่อ ชื่อแม่ด้วย สำคัญมาก)

๓. บ้านอยู่ไหน (เผื่อกลับทางเดียวกัน)

๔. คิดต่อเอาเอง โตๆ กันแล้ว

ขั้นสาม - ขอเบอร์โทรศัพท์เพื่อโทรไปคุยต่อหรือนัดไปเที่ยว

ขั้นสุดท้าย - ถ้าคุณยังไม่มีเพื่อน คุณก็ควรพิจารณาตัวเองว่า

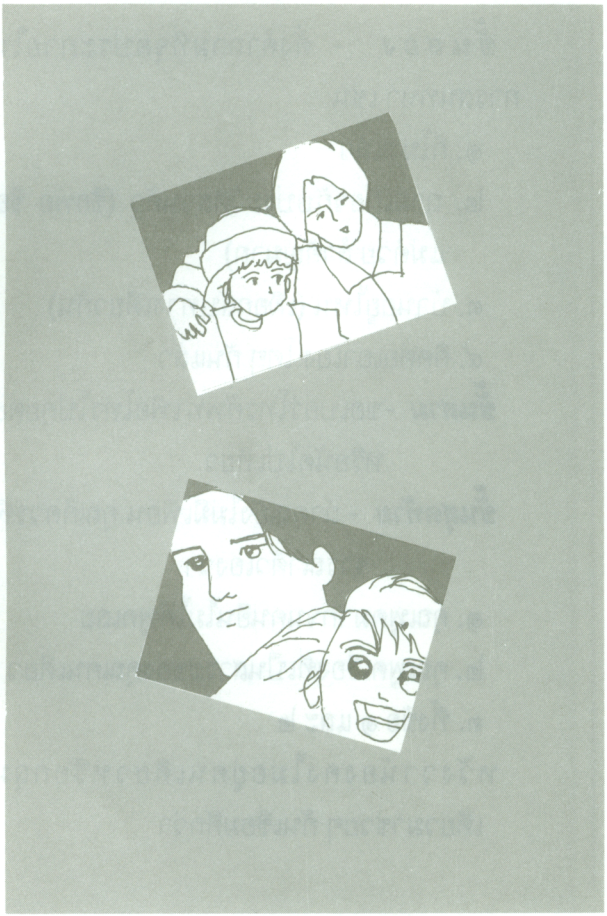
๑. คุณพูดมากจนคนอื่นไม่ได้พูดเลย

๒. คุณพูดเรื่องที่เป็นสาระของคุณคนเดียว

๓. ทั้งข้อ ๑ และ ๒

หวังว่าน้องคงไม่อยู่คนเดียวหรือกลุ่มเดียวมาช่วยๆ กันเชื่อมดีกว่า

ธ.เธอ กับ พ.พี่

คิดว่าคงมุดหลบกันไม่ได้แน่ เมื่อคุณมาศึกษาอยู่ ณ ที่แห่งนี้ เพราะเราไม่มีที่กว้างให้คุณมุดไปไหน ฉะนั้นจำเป็นจริงๆ ที่ต้องเผชิญหน้ากัน เห็นหน้ากัน แยกเขี้ยวยิงฟันอ้าปากแลบลิ้นให้กัน เดินชนกัน (อันหลังนี้คงไม่พ้นเกิดจากความตั้งใจ) แต่ด้วยความคร่ำหวอดอยู่ในวงการมหาวิทยาลัย มาเป็นเวลานานซึ่งมีตั้งแต่ปี ๑-๕ ปี และอาจมากกว่านั้น พอเป็นกะษัยยา จึงต้องคอยทำหน้าเก็กสวยและเก็กหล่อ เพื่อให้ดูภูมิฐาน จนและเห็นได้ถึงความยู่ยี่และยับเยินแห่งรอยตีนกา ส่งผลให้ไม่มีเวลาบังคับร่างกายส่วนอื่นให้ทำงาน จึงเป็นหน้าที่ของคุณนั่นแหละที่สามารถช่วยให้เรามีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง หลังจากการรอคอย ธ.เธอ มาเป็นเวลานับแรมปี

แต่...การเชื่อมสัมพันธไมตรีอันนี้
"เราอยากให้เธอค้นคว้าและตั้งทฤษฎีขึ้นมาเอง"

ก้อนถ่าน

บันทึกของพี่ที่เธอ...อ่านได้

(กบวไม่ห้าม)

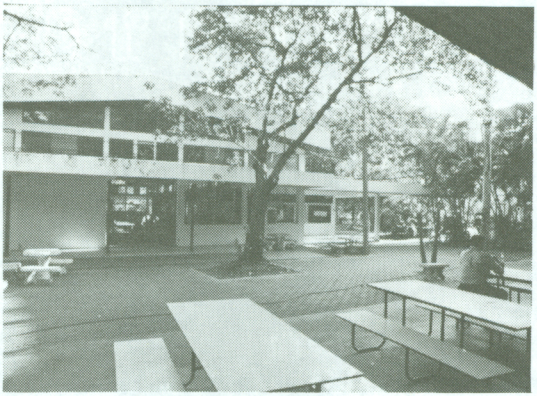

ที่นี้มันไม่ใช่มหาวิทยาลัยแถวสามย่าน ไม่ใช่มหาวิทยาลัยแถวท่าพระจันทร์ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่ใครๆไฝ่ฝันถึง

นับตั้งแต่วันที่รู้ว่าต้องมา เรียนที่นี้ แค่ฟังชื่อสถาบันก็มีใครหลายๆคนเมินหน้าไม่อยากเรียน **ที่นี้มันไม่ใช่มหาวิทยาลัยแถวสามย่าน ไม่ใช่มหาวิทยาลัยแถวท่าพระจันทร์ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่ใครๆไฝ่ฝันถึง** แต่มันก็เป็นจุดเริ่มต้นของก้าวใหม่อีกก้าว มหาวิทยาลัยนี้อาจจะแคบ เวลาเดินก็ระวังหน่อย บางวันอาจโชคดีบุญหล่นทับ ต้องมาช่วยกันค้นหาศพจากซากศึกซึ่งก็เป็นได้ ถ้าจะมองพื้นที่สีเขียวคงไม่ใช่ที่นี้เพราะมันมีน้อยมาก แต่เขาก็พยายามให้มันมี ในขณะที่ความเจริญกำลังเพิ่มมากขึ้น เวลามีงานทีหนึ่งจึงจะเอาต้นไม้มาลงเป็นผักชีโรยหน้าทีหนึ่ง การเดินทางมามหาวิทยาลัยก็ลำบาก เพราะต้องเสี่ยงอยู่บนถนน 3-4 ชั่วโมงใครที่เดินมาจากถนนเพรชบุรีก็ต้องผ่านคลองสุดแสบซึ่งส่งกลิ่นอันหอมหวนจนต้องหาอะไรอุดจมูก แต่คนที่นี้ก็ชินเสียแล้ว เรื่องอาหารการกินที่นี้ เรามีโรงอาหารที่คับแคบและร้อนอบอ้าวยิ่งตอนพระอาทิตย์ตรงหัว คนจากทุกสารทิศในระแวกนั้นก็มารับประทานที่นี้ อ๊ะ ใช่อาหารยังถูกบ้าง

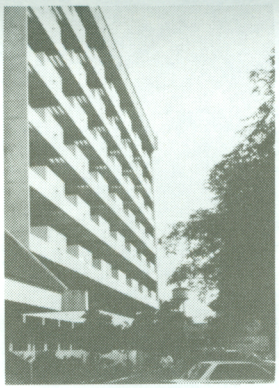
ห้องเรียนและวิชาเรียนก็น่าเบื่อโดยเฉพาะปี 1 ที่ต้องเรียนวิชาพื้นฐาน วิชาอะไรก็ไม่รู้ อาจารย์สอนหรือดุยังไม่รู้ นั่งคุยกกันสนุกกว่า ปล่อยอาจารย์พูดไปเถอะไม่ชอบนี่หว่าวิชาแบบนี้นะ บางทีก็มีการขัดแย้งกัน

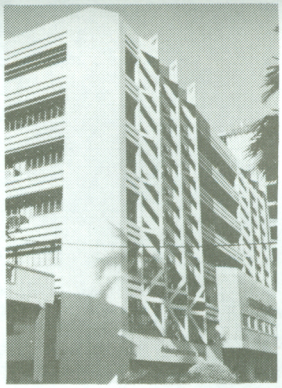

ภายในมหาวิทยาลัยระหว่างคณะกับผู้ บริหารที่ยึดความไม่แน่นอนคือความแน่นอน เมื่อ ศึกเอนท์เวียนมาอีกครั้ง ใครๆหลายคนก็อยากหนีไปอยู่ที่ใหม่ที่ที่คะแนนสอบสูงกว่าที่นี้ ดีกว่าที่นี้ตามค่านิยมของ

มันอาจเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่แคบๆ รถติดทุกด้าน อยู่ริมคลองแสนแสบ มีแต่ตึกสูงๆ ถ้าอยู่ดีๆรอบๆมหาวิทยาลัยไม่มีตึก อาจจะรู้สึกคิดถึงมัน เพราะถึงมันจะเป็นอย่างนี้ก็ยังดีกว่าไม่เห็นมัน เพราะมองมันอยู่ทุกวัน

สังคม หลายสิ่งหลายอย่างที่นี้อาจไม่ดีอย่างที่ในใจของใครๆ แต่เขียนมาก็เหมือนกับบ่นให้กับตัวเอง ซึ่งถ้ามีคนมายื่นข้อเสนอให้ขายที่นี้แล้วไปอยู่ที่ใหม่ ที่กว้างๆต้นไม้เยอะๆ รถไม่ติด น้ำสะอาด มีทุกสิ่งทุกอย่างตามมาตรฐานสังคม เราคงหวนรำลึกถึงที่นี้ เพราะบางที มันอาจเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่แคบๆ รถติดทุกด้าน อยู่ริมคลองแสนแสบ มีแต่ตึกสูงๆ ถ้าอยู่ดีๆรอบๆมหาวิทยาลัย ไม่มีตึก อาจจะรู้สึกคิดถึงมัน เพราะถึงมันจะเป็นอย่างนี้ก็ยังดีกว่าไม่เห็นมัน เพราะมองมันอยู่ทุกวัน จนเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงว่า "ตึกนี้พึ่งขึ้นนี่นา" "วันนี้รถ

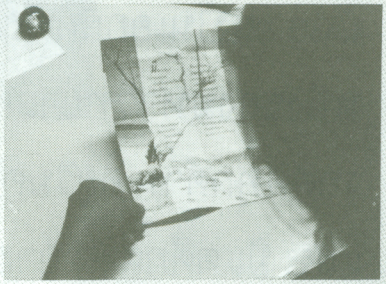

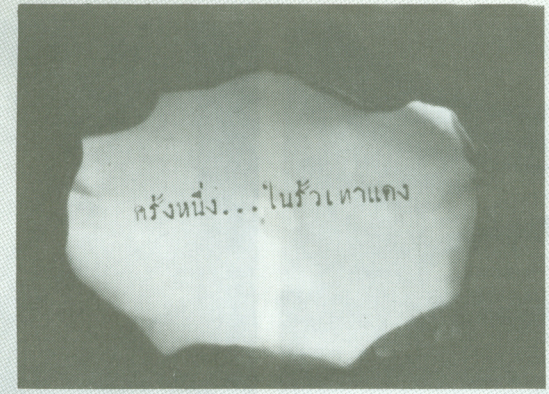

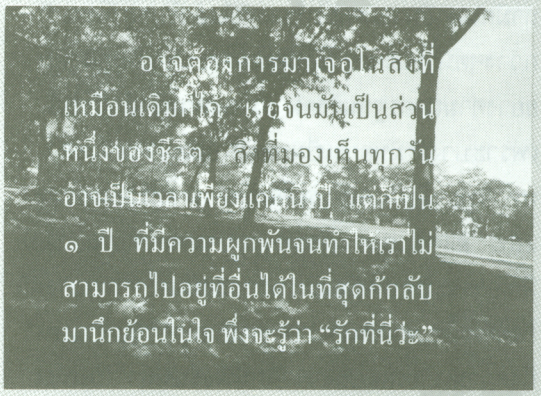
ไม่ติด" "ทางสะอาดผิดหูผิดตาว่ะ" "น้ำดำขึ้นนะ" เคยไปมหาวิทยาลัยที่กว้างและมีพื้นที่สีเขียวจะรู้สึกไม่ชิน รู้สึกว่ามันไม่ใช่มหาวิทยาลัยของเรา มันไม่ใช่ที่ที่เราผูกพัน ความรักและผูกพันอาจเกิดได้ทั้งสิ่งดีและไม่ดี ถ้าจะถามว่าชอบหรือเกลียดที่นี้ ก็คงตอบไม่ได้ รู้แต่ว่าวันหนึ่งนั่งรถเมล์ไปมหาวิทยาลัย ทั้งๆที่ไม่มีธุระก็ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องมา รถติดยังอุตส่าห์ดั้นด้นมา

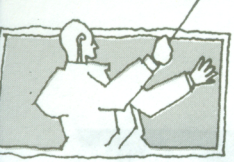

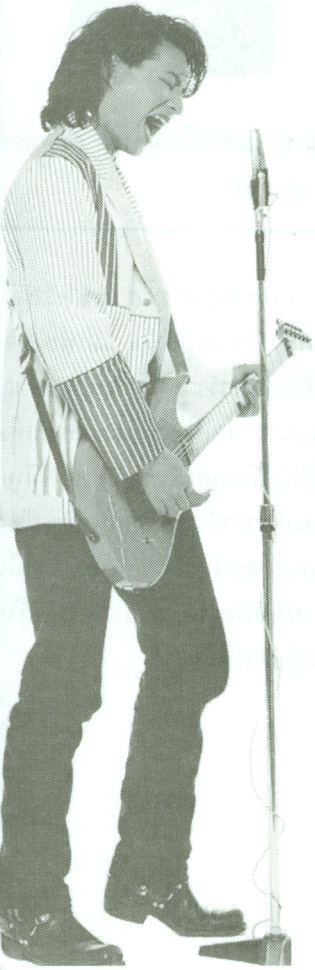

หรั่งหนึ่ง...ในรั้วเหาแดง

อาจเป็นเวลาเพียงแค่ ๑ ปี แต่ก็เป็น
๑ ปี ที่มีความผูกพันจนทำให้เราไม่
สามารถไปอยู่ที่อื่นได้ในที่สุดก้กลับ
มานึกย้อนในใจ พึงจะรู้ว่า "รักที่นี่ว่ะ"

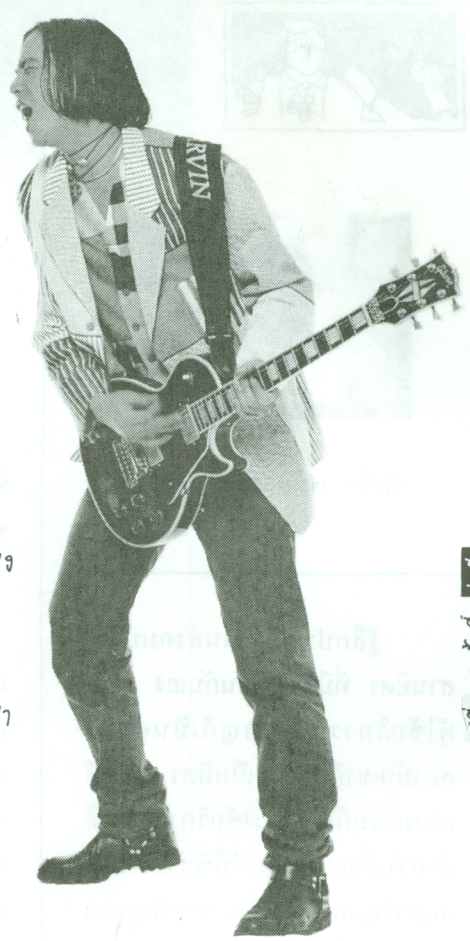
ศรีนครินทรวิโรฒ

ศรีนครินทรวิโรฒนี้นามอุโมงค์ระบือ
ชื่อเสียงไกลหาใครเปรียบปาน
องค์พระเจ้าอยู่หัวพระทรงประทาน
นามนี้มาเป็นมิ่งขวัญให้

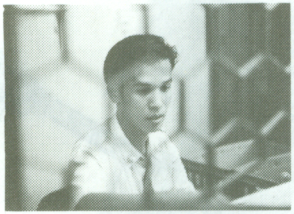
พวกเราศักบูชาเหมือนดังชีวาดวงใจ
จะคุ้มครองปวงภัยด้วยใจมั่นคง
ทุกคนเทิดเกียรติวิทยาและศักดิ์ศรีให้ดำรง
แหล่งศึกษาอันยิ่งใหญ่สุขสันต์

ศรีนครินทรวิโรฒของเราสุ่งโรจน์ทุกคราว
สามัคคีไมตรีทั่วกัน
ต้นหลิวทิวสนเหมือนสัญญาผูกพัน
ให้รักกันสัมพันธ์สายใจ

ด้วยใจรักผูกพันเป็นสถาบันเกียงไกร
ชื่อเสียงงามล้ำไพศาลโสน่าพอง
รวมกันเราอยู่เป็นศรีนครินทรวิโรฒเรืองรอง
คู่เมืองไทยแดนทองของเราเผ่าไทย

พี่เล็ก พนักงานไปรษณีย์

รู้สึกประทับใจในสังคมประสานมิตร ที่มีความเป็นกันเอง อย่างผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ก็เป็นคนในสถาบันเขาก็มีความเป็นมิตร และให้ความร่วมมือในการใช้บริการอย่างดี สำหรับสิ่งแวดล้อมที่นี่พี่ว่ามีต้นไม้เยอะท่ามกลางตึกที่เยอะเหมือนกัน ส่วนนิสิตที่นี่มีอัธยาศัยไมตรีรวมๆ แล้วน่ารักดีและหวังว่านิสิตใหม่ที่นี่คงน่ารักเหมือนรุ่นที่ผ่านๆ มา (แสดงว่ารุ่นพี่ทำดีนะน้อง)

พี่ตุ้ม เจ้าหน้าที่ศูนย์หนังสือ อายุการทำงาน ๓ ปี

ประสานมิตรน่าศึกษา น่าอยู่ เพราะทุกๆคนที่นี่มีความเป็นกันเอง อยู่กันแบบพี่แบบน้อง บุคลากรภายในและนิสิตมีความสามัคคี ไม่ใช่แค่มาเรียน แล้วก็กลับบ้าน ถึงที่นี้จะเล็กแต่ก็มีความอบอุ่น อาจเป็นเพราะพี่อยู่ที่นี่มานานแล้วก็ได้ สำหรับนิสิตที่นี่มีความ ขยันในการเรียน พอเห็นเขารับปริญญา ก็พาปลื้มใจไปกับเขาด้วย

ป้าหมวย แม่ค้าที่โรงอาหาร อายุการทำงาน ๔-๕ ปี

นิสิตมศวประสานมิตรส่วนใหญ่ก็น่ารักและมีน้ำใจ มีเพียงบางคนที่กิริยาก้าวร้าว หรือไม่สุภาพ แต่โดยรวมๆ ส่วนใหญ่ดีนะ เท่าที่เห็นเขาก็ปฏิบัติตัวอยู่ในขอบเขต ที่ถูกต้องเหมาะสมถ้าพูดถึงนิสิตที่เข้าใหม่ป้าก็อยากจะฝากไว้ว่าเห็นอะไรที่นี่ดีก็ควรปฏิบัติตามแต่ถ้าสิ่งใดไม่ดีก็ไม่ต้องปฏิบัติตามเขา

พี่สัญญา พนักงานไปรษณีย์ อายุการทำงาน ๙ ปี

อยู่ที่นี่มานานเห็นนิสิตหลายรุ่น ที่นี่เปลี่ยนไปจากเดิมเยอะ จากเดิมตรงบริเวณหอสมุดจะเป็นสระมรกต เป็นสระสีเขียว ซึ่งมันก็ไม่สวยหรอก แต่มันร่มรื่น เมื่อก่อนต้นไม้จะเยอะและเย็นกว่านี้ อาจเป็นเพราะการศึกษาเจริญมากขึ้น เห็นนิสิตเข้ามาแต่ละปีก็ตื่นเต้นไปพร้อม กับพี่ๆ ที่คอยน้องใหม่ ก็เลยไปดูน้องใหม่ เวลาเขาเข้าประชุมเชียร์คล้ายกับว่ามีสมาชิกใหม่เข้ามาอยู่ร่วมสถาบันของเราอีก สำหรับนิสิตใหม่ก็ดีใจที่สอบผ่านเข้ามาเรียนที่นี่

พี่สุภาพรรณ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด อายุการทำงาน ๑๓ ปี

อยู่ที่นี่มานาน เห็นนิสิตหลายรุ่น ที่นี่เปลี่ยนไปจากเดิมเยอะ จากเดิมตรงบริเวณหอสมุดจะเป็นสระมรกต เป็นสระสีเขียว ซึ่งมันก็ไม่สวยหรอกแต่มันร่มรื่น เมื่อก่อนต้นไม้จะเยอะและร่มรื่นกว่านี้ อาจเป็นเพราะการศึกษาเจริญมากขึ้น เห็นนิสิตเข้ามาแต่ละปีก็ตื่นเต้นไปพร้อมๆ กับพี่ๆ ที่คอยน้องใหม่ ก็เลยไปดูน้องใหม่ เวลาเขาเข้าประชุมเชียร์คล้ายกับว่ากำลังจะมีสมาชิกใหม่เข้ามาอยู่ร่วมสถาบันของเราอีก สำหรับนิสิตใหม่ก็ดีใจที่สอบผ่านเข้ามาเรียนที่นี่

ป้าวราภรณ์ ขายของอยู่ด้านหลังตึก ๓

ป้าอยู่ที่นี่มาตั้งแต่ตัวเองยังเป็นสาว เท่าที่จำได้ตอนขายช่วงแรกคลอดลูกสาวจนขณะนี้ลูกสาวป้าก็เรียนมหาวิทยาลัยแล้วเหมือนกัน ป้าก็เห็นความเปลี่ยนแปลงตลอดตั้งแต่ที่บริเวณนี้ยังมีต้นไม้อยู่มาก จนเขาถมที่สร้างตึก แต่ที่นี่ก็ยังเหมือนเดิมคือมีความอบอุ่นไม่ว่าจะเป็นอาจารย์หรือนิสิตซึ่งนิสิตปัจจุบันจะเรียกป้าว่า“แม่” คงอยู่มาหลายรุ่นนอกจากนี้ยังรวมถึงผู้ร่วมงานทุกๆ คน จนคิดว่าถ้าต้องย้ายไปที่อื่นป้าคงไม่ไป ขณะที่พูดป้าก็ยิ้มก่อนและพูดต่อไปว่า “ป้าอยู่ที่นี่ป้าก็รักที่นี่” สำหรับนิสิตใหม่กี่ขอแสดงความยินดีด้วย

ดำรง สันติพลาภพ
อายุ 24 ปี

อดีต จบคณะศึกษาศาสตร์
มศว ประสานมิตร

ความรู้สึกครั้งแรกที่รู้ว่าได้เข้ามาเรียนที่ มศว
ประสานมิตร
ไม่ค่อยถูกใจนัก คิดว่าจะสอนเอนทรานซ์ แต่เมื่อเข้า
มาเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่น พี่ๆน้องๆรักกันดี เลยตัดสินใจ
ไม่เอนทรานซ์ ความคิดที่ว่าต้องเรียนมหาวิทยาลัยที่มีชื่อ
เสียงเปลี่ยนไป คิดใหม่ว่าเรียนที่ไหนก็ให้การศึกษา
เหมือนกัน มันอยู่ที่ตัวเรา ถ้าเราสามารถเข้ามหาวิทยา
ลัยที่มีชื่อเสียง มีคนสอบแข่งขันสูง เราอาจไม่ดัง
ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน ในเรื่องของการ
ปกครองนักศึกษา ในเรื่องของการเป็นอยู่ ในเรื่องของ
ความเป็นอยู่

เธอ

คือ

พืชพันธุ์อันมีค่าของแผ่นดิน

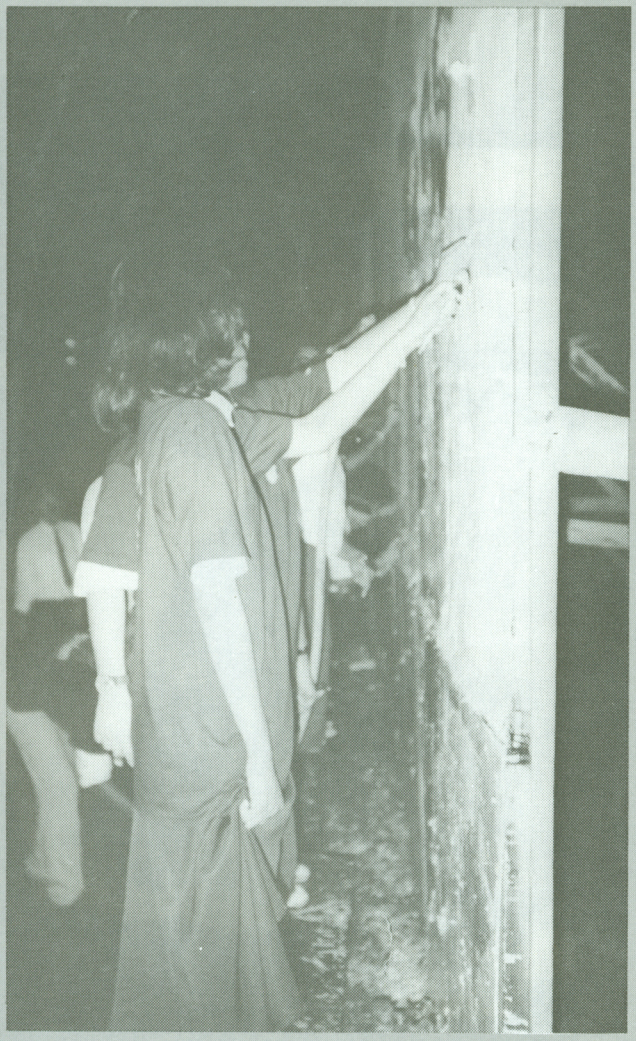

เอ็นฯติดแห่งใดก็ไม่ว่า
จงตั้งใจศึกษาอย่าลืมหลง
เอ็นพ่อทุกวันยังมั่นคง
ปูดเนื้อเพื่อส่งให้เจ้าเรียน

มหาวิทยาลัยคงไพศาล
เด็กจึงลนลานกระเบียดกระเสียร
หมื่นพันขันแข่งเพื่อแย่งเรียน
คือสิ่งเปลี่ยนแปลงมาค่านิยม

รู้ไว้เถิดว่าแผ่นดินนี้
คนไร้เกียรติไร้ศักดิ์ศรีย่อมขื่นขม
เรียนต่ำไร้ค่าอย่าชื่นชม
คนจนถูกทับถมเสมอมา

เป็นแค่ลูกยายมาลูกตาสี
จนแล้วยังไม่มีการศึกษา
ไปเถอะเจ้าไปเอาใบปริญญา
ไปซื้อหน้าซื้อตาจากผู้คน

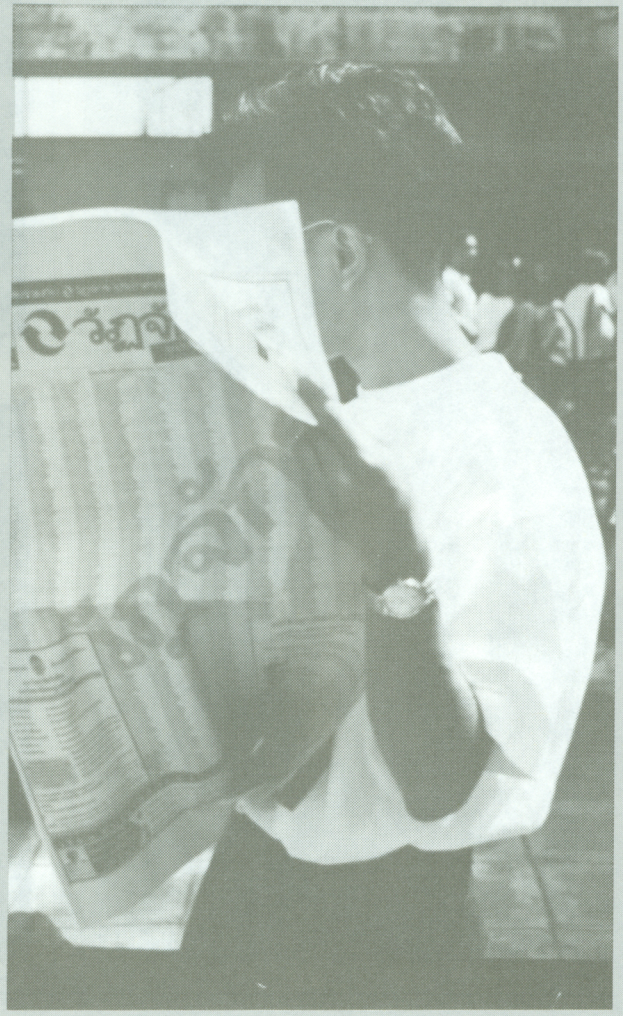

จะเอ็นๆตรงเอ็นๆกลางเอ็นๆอย่างไหน
แต่เอ็นไทยแท้นั้นยังสับสน
เอ็นชาวนา กรรมกรยังร้อนรน
คงนอนเจ็บเอ็นจนทุกคนกัน

เจ้าเอ็นๆติด - ไม่ติดก็ไม่ว่า
หากตั้งใจใฝ่หาเพื่อคว้าฝัน
ไอ้ทุยตัวสุดท้ายพ่อขายทัน
ลูกเอ็นทร้านซ์พ่อสั่นสะท้านเอ็น

เมื่อน้องๆอ่านบทกลอนนี้ พี่ก็ไม่รู้ว่าน้องมีความคิดอย่างไร บางคนอ่านไปพร้อมกับเสียงหัวเราะ แต่บางคนอ่านไปพร้อมกับเสียงสะอื้น แต่สำหรับพี่เป็นหนึ่งในจำพวกหลัง เพราะอะไร เพราะพี่เป็นลูกชาวนาหรือ เปล่า เพราะพี่เป็นเด็กต่างจังหวัดหรือก็ไม่ใช่ เหตุผลสำคัญคือ สามัญสำนึกต่างหากล่ะ สามัญสำนึกที่เห็นถึงความเป็นพ่อ พ่อที่ทำทุกอย่างเพื่อลูก ขอเพียงให้ลูกได้รับแต่สิ่งดีๆ ที่ทุกคนยกย่อง เมื่อนั้นอาจมีคนหลั่งน้ำตาอย่างไม่รู้ตัวก็ได้

ในจุดนั้นจุดแห่งความเป็นพ่อ พวกเรายังไม่ซาบซึ้งถึงความรักที่ท่านมีต่อเรา ยังไม่รับรู้ถึงภาระอันหนักที่ท่านแบกรับไว้ เพราะท่านไม่เคยปริปาก เอ่ยถึงความลำบากของท่าน คำคำเดียวที่เราได้รับฟังเสมอ คือพ่อทนได้เพื่อลูก แต่เมื่อใดที่เราไปกันอยู่จุดตรงนั้น จุดที่ท่านยืนอยู่ นั่นล่ะ เราจะรู้ถึงความรู้สึก เมื่อก่อนพี่ก็ยังไม่เข้าใจถึงภาระนั้น จนกระทั่งพี่มีโอกาสไปพัฒนาชุมชน พี่ได้เรียนรู้อะไรมากมาย รู้ในสิ่งที่พ่อคนหนึ่งหวังและทำให้ลูกได้นั้นมันเป็นอย่างไร พี่ได้พบลุงคนหนึ่ง ชาวบ้านแถบนั้นเรียกแกว่า “พ่อใหญ่” แกมาดูพวกเราทำงานและมองดูด้วยสายตาชื่นชม เมื่อมีโอกาสพี่จึงเข้าไปคุยกับแก

และนี่คือบทสนทนาระหว่างพี่กับพ่อใหญ่

"สวัสดีค่ะ พ่อใหญ่ ทำอะไรอยู่คะ"

"ไม่ได้เฮ็ดอีหยังดอก" ได้ข่าวว่ามีนักศึกษาจากกรุงเทพฯ มาช่วยพัฒนา เลยออกมาดูพวกหนูนี่ดีจริงๆ เห็นแล้วคิดถึงลูก ลูกของพ่อก็รุ่นราวคราวเดียวกันนี้แหละ

"แล้วตอนนี้ เขาอยู่ที่ไหนละค่ะ"

"เขาไปเรียนกรุงเทพฯ เรียนมหา'ลัยนี่ละ เขาอยากเรียนเอง ตอนแรกพ่อก็ไม่อยากให้เขาเรียนอยากให้เขาทำงาน แต่เมื่อเป็นความต้องการของลูก พ่อก็ยอม เขาบอกจะเอาใบปริญญามาให้พ่อ"

พ่อใหญ่ไม่รู้หรอกว่าปริญญาคืออะไร แกได้ยินว่าถ้าใครมีสิ่งนี้ จะได้เป็นเจ้าคนนายคน แกได้แต่คอย คอยอย่างมีความหวัง หวังว่าสักวันเขาคงจะกลับมาพร้อมกับใบปริญญา ที่ทำให้เขามีชีวิตดีขึ้น

"พ่อไม่เคยหวังให้เข้ากลับมาทำไร่ทำนาอย่างพ่อ ขอให้เขางานทำหาเลี้ยงตัวเองได้แต่จะต้องไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน"

ในหมู่บ้าน คนที่มีการศึกษาสูง มีงานทำจะเป็นที่นับหน้าถือตา แต่เขาไม่เคยเหลียวแลถิ่นเกิดเลย

ในหมู่บ้านคนที่มีการศึกษาระดับสูงมีงานทำจะเป็นที่นับหน้าถือตา แต่เขาไม่เคยเหลียวแลถิ่นกำเนิดของเขาเลย

สิ่งนี้คือสิ่งที่ขัดแย้งในใจพ่อใหญ่ว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยสอนอะไรเขาบ้าง หรือแค่ให้มีความรู้มากกว่าเดิม รู้ในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ รู้ในสิ่งที่เรียกว่าความเจริญ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะรู้ไปเพื่ออะไร ถ้าไม่ใช่การนำไปใช้ ไปพัฒนาที่ที่ยังไม่มีสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพวกเขายังไม่รู้ คุณจะเอาสิ่งที่คุณอุตส่าห์ร่ำเรียนมาไปกองทับถมในที่ที่เขารู้และทำไปแล้วจะเกิดประโยชน์อะไร

พ่อใหญ่จึงหวังว่าความรู้ที่ลูกชายอุตส่าห์ดิ้นรนต่อสู้แย่งชิงมาคงทำให้มีความรู้สึกนึกคิดไม่อยากให้การศึกษาทำให้ลูกชายเป็นคนเห็นแก่ตัว เพราะเขายังโชคดีที่มีโอกาสได้เรียนถึงขั้นนี้ ในขณะที่อีกหลายคนไม่มีโอกาสแม้แต่จะคิด แกอยากให้ลูกชายแกใช้โอกาสที่มีให้เกิดประโยชน์มากที่สุดไม่เฉพาะต่อตนเอง ต่อพ่อแม่ที่รอคอยด้วยความหวัง ต่อคนรอบข้างที่ไม่มีโอกาส ต่อสังคมที่ไร้คนเหลียวแล ต่อประเทศที่ต้องก้าวเดิน

พ่อหวังว่าเอ็นของพ่อคงจะมีแรงมีพลังที่จะอยู่ได้จนถึงวันนี้จนวันที่ลูกกลับมา

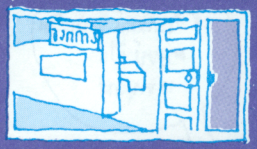

พ่อใหญ่จึงหวังว่าความรู้ที่ลูกชายอุตส่าห์ดิ้นรนต่อสู้แย่งชิงมา คงจะให้เขามีความรู้สึกนึกคิดไม่อยากให้การศึกษาทำให้ลูกชาย แกเป็นคนเห็นแก่ตัว เพราะเขายังโชคดีที่มีโอกาสเรียนถึงขั้นนี้

พ่อหวังว่าเอ็นพ่อคงจะมีแรงมีพลังที่จะอยู่ได้จนถึงวันนี้ วันที่ลูกกลับมา

ลำตะคอง

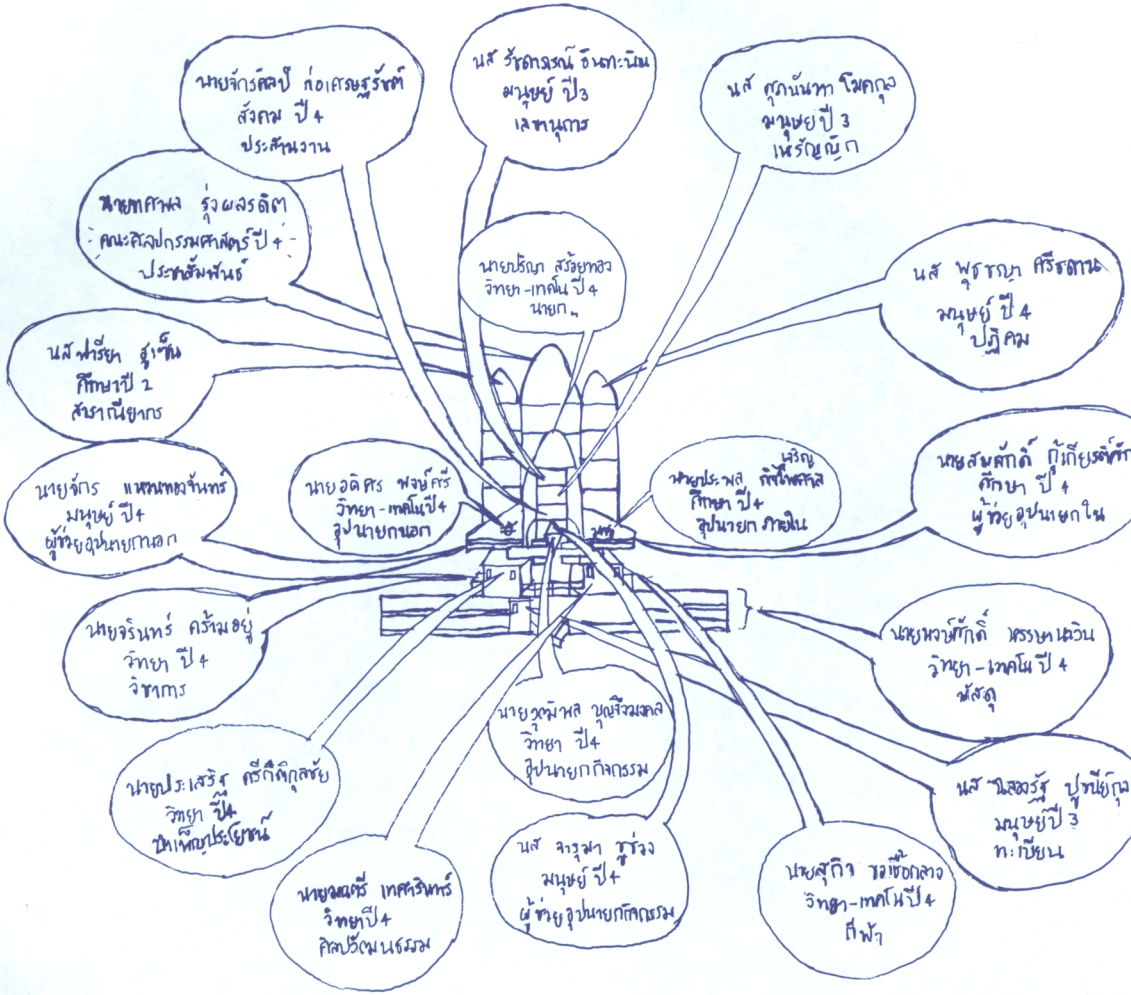

นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย

เสือ หรือ ควาย

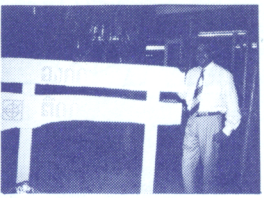
องค์การนิสิตและสภานิสิต

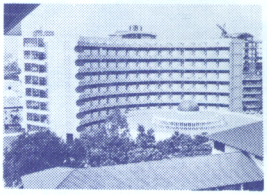

๑.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของนิสิต

๒.เผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยให้ เป็นที่รู้จัก ๓.ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตมีบทบาทในกิจกรรม ๔.ส่งเสริมให้นิสิตได้รับสวัสดิการจากมหาวิทยาลัยมากขึ้น

องค์กรนิสิตในปีนี้เกิดจากการรวมจอมยุทธใน พรรคทั้ง 3 คือ พรรคสามัคคี พลังประสานมิตร และ พรรคเอกรงค์ **แต่ละคนมีที่มาต่างกัน แต่มีจุดหมายเป็นหนึ่งเดียวกัน คือ ต้องการพัฒนามหาวิทยาลัยของเรา** หน้าที่ใหญ่ขององค์การนิสิตคือ ผู้ปกป้องรักษาผลประโยชน์และสิทธิอันชอบธรรมของนิสิต และยังเป็นผู้ประสานงานในการที่จะก่อให้เกิด กิจกรรมต่างๆของนิสิตทั้งมหาวิทยาลัย

ส.ส หรือ สมาชิกสภานิสิต

สมาชิกสภานิสิต คือผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจาก นิสิตเลือกตั้งเข้ามาเป็นตัวแทนของนิสิตในการดูแล ผลประโยชน์ และรับทราบถึงปัญหาต่างๆ ทั้งคณะของตนและปัญหาทั่วๆไปของมหาวิทยาลัย โดย แต่ละคณะจะมี ส.ส. ได้ชั้นปีละ ๒ คน ดังนั้นสภานิสิตจึงประกอบด้วยตัวแทนนิสิตจากทุกชั้นปี หน้าที่ ใหญ่ๆของสภานิสิตคือ คอยดูแลการทำงานขององค์การ นิสิตให้เป็นไปตามที่แถลงไว้และพิจารณา ความเห็นชอบไม่ชอบต่อนโยบาย โครงงาน และงบประมาณขององค์กรกิจกรรม และยังสามารถเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะกรรม การบริหารองค์การนิสิต ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายที่แถลงไว้ หรือทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

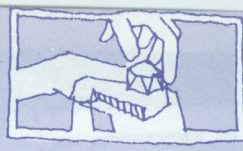

นี่เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของหน้าที่องค์การนิสิตและสภานิสิต จะเห็นว่าสภานิสิตมี การดำเนินงานต่างๆ คล้ายสภาผู้แทนราษฎร และองค์การนิสิตทำหน้าที่บริหาร ทั้งนี้ยังจำลองรูปแบบการเมือง การปกครองของประเทศมาสู่ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้นิสิตได้เข้าใจถึงระบบการปกครอง และฝึกการทำงานด้วยกัน เพื่อจะเติบโตไปเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม หากนิสิตท่านใดสนใจการทำงานของสภานิสิตหรือองค์การนิสิต ก็สามารถ เข้าร่วมได้โดยติดต่อกับกลุ่มนิสิตทั้ง ๓ กลุ่มคือ พรรคพลังประสานมิตร พรรคสามัคคี และ พรรคเอกรงค์

แล้ง...

ถ้ามันสมองของมนุษย์สามารถผลิตเครื่อง

จักรที่ทำงานสมบูรณ์แบบเหมือนต้นไม้

เราคงไม่ได้ยินเสียงบ่นว่า

"น้ำที่บ้าน ทำไมไหลเอื่อย"

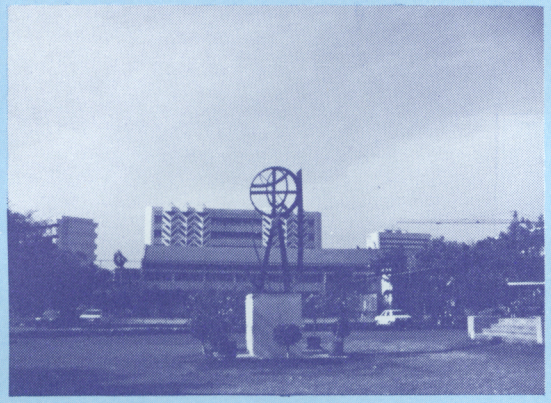
แต่ในความเป็นจริง

เราเหลือเพียงเขาหัวโล้น

๑ ปีในรั้วเทา-แดงมีอะไรให้เธอทำ อยากรู้รีบเปิดหน้าต่อไป

ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับน้องๆทุกคนที่ได้มีโอกาสก้าวเข้ามาสู่รั้วมหาวิทยาลัย และขอต้อนรับสู่รั้วเทาแดงแห่งนี้ด้วยความยินดีอย่างที่สุด

ชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่น้องๆจะมีโอกาสได้สัมผัส น้องๆจะได้ประสบการณ์ใหม่ๆที่จะนำไปใช้ เมื่อน้องจบการศึกษาไปแล้ว แต่นั่นก็ขึ้นอยู่กับว่าน้องจะใช้ช่วงเวลาในมหาวิทยาลัยได้คุ้มค่าเพียงใด การเรียนในมหาวิทยาลัยถ้าน้องตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเดียวสุดท้ายน้องก็อาจจะถูกตราหน้าว่าเป็น "ยายเด็กเก่ง" แต่ถ้าน้องมัวแต่สนุกสนานกับกิจกรรมจนลืมเรียนแล้วล่ะก็น้องก็จะต้องถูกประณามว่า "ไอ้ขี้เกียจ" เพราะฉะนั้นน้องต้องรู้จักแบ่งเวลาเพื่อน้องจะได้จบการศึกษาออกไปเป็น "บัณฑิต" ที่มีคุณภาพของสังคม

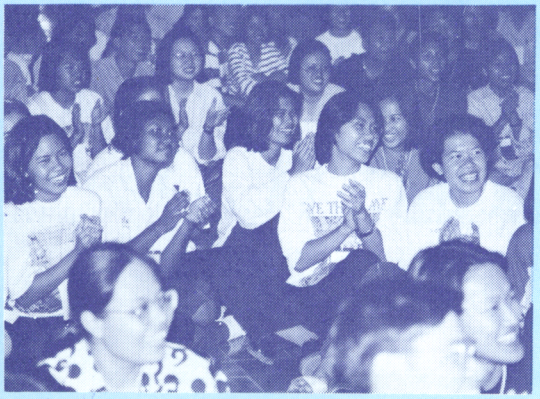
การเรียนในมหาวิทยาลัยถ้าน้องตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเดียวสุดท้ายน้องก็จะถูกตราหน้าว่าเป็น "ยายเด็กเก่ง" แต่ถ้าน้องมัวแต่สนุกสนานกับกิจกรรมจนลืมเรียนแล้วล่ะก็น้อง ก็จะถูกประณามว่า "ไอ้ขี้เกียจ"

สำหรับน้องๆที่เพิ่งจะเข้ามาเป็นปีหนึ่ง ก็คงต้องขยันกันหน่อยเพราะกิจกรรมจะเยอะมาก อย่างกิจกรรมแรกที่อยากจะเล่า ให้น้องขนลุกเล่นๆก็คงจะเป็นกิจกรรมการเข้าประชุมเชียร์ กิจกรรมนี้ก็จัดได้ว่า เป็นกิจกรรมที่น่าประทับใจและได้ประโยชน์อย่างมากมาย เช่น

๑.วงการเพลงจะได้มีโอกาสค้นพบนักร้องหน้าใหม่ๆจากกิจกรรมนี้ น้องจะได้ร้องเพลงต่างๆมากมายที่รับประกันได้ว่าไม่มีค่ายเพลงไหนในประเทศทำขึ้นมาขายแน่นอน 1000 % มีให้ฟังที่ประสานมิตรแห่งเดียวในโลก และน้องจะได้ฝึกร้องเพลงอย่างถูกวิธี สุดท้ายความเป็นศิลปินเสียงทองคำของน้องบางคนก็จะปรากฏให้ทุกคนได้เห็น เป็นที่ยอมรับกันว่าศิลปินนักร้องหลายๆคนได้มีจุดเริ่มต้นมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชียร์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น ติ๊ก ชีโร่ ฯนิค นิรนาม ฯกะทิ เมก้าแร็บหรือแม้กระทั่ง พีเบริ์ด ธงไชย แมคอินไตย

๒.เป็นการสงเสริมนโยบายของรัฐทีรณรงค์ให้ประชาชนออกกำลังกาย โดยเป็นสูตรลับเฉพาะของแต่ละคณะว่าจะมีเคล็ดลับทีจะทำให้น้องปราดเปรียวเพรียวงามโดยไม่ต้องใช้ยา ไม่มีการงดอาหาร รับรองผลว่าภายในเวลาประมาณ 1 เดือน นี้น้องจะพบว่าน้องดูดีขึ้นอย่างถนัดตา ข้อดีข้อนี้คงถูกใจน้องๆหลายคนทีบังเอิญทำอวัยวะทีอยู่ระหว่างหน้าอกกับสะโพกหลนหาย แต่ไม่ต้องกลัว ปัญหานี้จะหมดไปด้วยสูตรลับของเรานองจะค้นพบอวัยวะส่วนนั้นได้ไม่ยากเลย

๓. มีโอกาสได้รู้จักกับเพือนๆมากขึ้น น้องบางคนเจอหน้าเพื่อนอยากเข้าไปทัก อยากทำความรู้จักแต่ไม่กล้า มัวแต่เขินอยู่นันแหละจนสุดท้ายจนจะจบปีหนึงอยู่แล้วยังไม่รู้เลยว่าเพือนทีน้องหมายตาไว้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ถ้าน้องเข้าร่วมกิจกรรมนี้น้องจะได้รู้จักเพื่อนอีกหลายๆคนโดยไม่ต้องอยากหรือหมายตาไว้น้องจะได้รู้จักโดยอัตโนมัติ...ขนาดนั้น

นีเป็นเพียงสวนหนึงในอีกหลายๆข้อของประโยชน์ทีน้องจะได้รับ แต่ส่วนใหญ่กิจกรรมถือได้ว่าเป็นกิจกรรมทีน้องปีหนึงไม่ค่อยจะโปรดปรานกันเท่าไรนัก เพราะว่าน้องจะมีความรู้สึกว่าถูกจำกัดเสรีภาพทางความคิด มีความรู้สึกไม่ชอบหน้าพีทีเป็นว้าก ว่าเป็นพวกเผด็จการ เอะอะอะไรก็จะให้ทำตามลูกเดียว คิดแล้วอยากจะเอาขวานจามหัววันละร้อยหน เทานั้นยังไม่พออยากจะสงพัสดุไปไว้ในป่าอเมซอนให้เป็นอาหารของปลาปิรันยาให้รู้แล้วรู้รอดไป จริงๆแล้วจุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ก็อยากให้น้องมีความสามัคคี รู้จักเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามทีดี รู้จักเสียสละ มีน้ำใจ และรักเพือน ทีต้องทำดุไปอย่างนั้นเพราะ พีว้ากหลายคนหน้าตาเข้าขั้นถึงขนาดหุ่นโดมอนยังเรียกพี ขืนทำใจดีเดี๋ยวทีอยากจะให้รักเพือนก็เลยจะกลายเป็นรักพีไปเดี๋ยวจะยุ่งกันใหญ่ อย่างบางคณะพีเขาหลอมากก็ต้องเหี้ยมเป็นทวีคูณ อันนี้ต้องขอสงวนไว้ว่าคณะไหน ไว้ให้น้องลุ้นกันเองแล้วกัน รู้อย่างนี้แล้วน้องคงมองพีว้ากในแง่ดีขึ้นบ้างนะ

ต่อมาก็คงเป็นกิจกรรมการรับน้อง เป็นกิจกรรมทีสำรวจแล้วว่าอยู่ทีไหนใครๆก็ฮิต...ฮิตมาก เป็นกิจกรรมทีน้องปีหนึงโปรดปรานทีสุด เป็นกิจกรรมทีได้รู้ถึงธาตุแท้ของรุ่นพีทีน่ารักแต่ละคนว่าภายใต้หน้าตาอันน่าเอ็นดูนั้นแท้จริงแล้วซ่อนพริก ซ่อนขิงกันไว้กีตัน แต่น้องไม่ต้องตกใจมาก บางคนกลัวมากถึงกับไม่ไปรับน้อง กลัวว่าจะไม่รอด...ไม่เอาน่าอย่าคิดมาก พีๆก็จะหยอกน้องกันพอประมาณพอ

แสบๆคันๆ แล้วก็เลิก นอกจากนั้นแต่ละคณะก็จะพากันไปรับน้องที่ต่างประเทศด้วย เพื่อสร้างความสนิทยิ่งกว่าในคณะที่น้องๆสังกัดอยู่ พี่เบิร์ดฝากมาบอกว่าถ้าใครพลาดงานนี้...เสียดาย

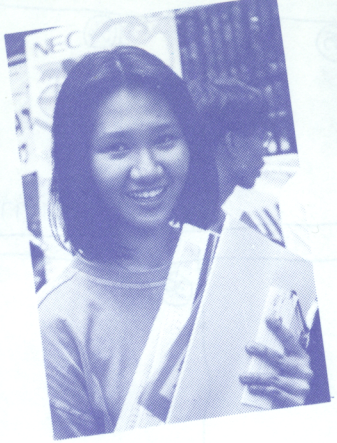
นอกจากนี้ก็ยังมีกิจกรรมที่ตามมาคือ งานกีฬา FRESHY งานนี้เป็นงานที่น้องๆปีหนึ่งจะครื้นเครงกันเป็นพิเศษ เพราะว่านอกจากจะเป็นการส่งเสริมเรื่องความสามัคคีได้เป็นอย่างดีแล้วก็จะได้เห็นวามศวของเราก็มีคนหล่อแล้วก็คนสวยอยู่เพียบ อย่างปีที่ผ่านมาสวยที่สุดลงความเห็นกันว่าหน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับนางสาวไทยคนล่าสุดของปีนี้ หล่อที่สุดก็เหมือน ริชาร์ด เกียร์ แห่ง INTERSECTION หรือในชื่อไทยว่า "ทางแยกหัวใจสลาย" ย้อนหลังไปอีก 20 ปีอย่างน้อยหล่อที่สุดตามคำบอกเล่าของรุ่นพี่รุ่นคุณย่าของคุณทวด หล่อที่สุดคงจะเหมือน มิตร ชัยบัญชา ได้กระมัง สวยที่สุดก็แค่ เพชรา เชาวราช นะน้อง ส่วนปีนี้ก็คงต้องรอดูกันต่อไปว่าจะสู้ที่ผ่านมาได้หรือเปล่า นอกจากนั้นน้องยังจะได้เห็นพรสวรรค์ทางด้านการกีฬาของเพื่อนๆ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและที่เด็ดที่สุดคือการขึ้นสแตนเชียร์ เพราะทีทั้งเดียวทั้งเข็ญให้ต้องเชียร์กันมาเดือนเต็มก็เพื่องานนี้แหละน้อง

ท้ายสุดเป็น **งานพระราชทานปริญญาบัตร** ของพี่ๆรุ่นคุณปู่คุณย่า งานนี้คงเป็นงานที่แสดงความยินดีกันโดยเฉพาะ น้องรู้จักกกับพี่ๆคนไหนก็แสดงความยินดีกันไป แต่งานนี้ถือว่าเป็นอันตรายมาก เพราะว่าพอจบงานนี้ปุ๊บ สิ่งที่จะตามมาคือการสอบปลายภาคถ้าน้องมัวแต่สนุกสนานจนลืมที่จะอ่านหนังสือเตรียมไว้ รับรองได้ว่าน้องอ่านไม่ทันแน่นอน และถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วน้องคงต้องซอกช้ำกับเกรดที่จะออกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คงเป็นความรู้สึกที่น้องคงไม่อยากจะเจอสักเท่าไร

ที่เล่ามาทั้งหมดก็เป็นกิจกรรมหลักที่น้องๆที่เข้ามาเป็นน้องใหม่จะต้องเข้าร่วม แต่นั่นก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ยังมีกิจกรรมอีกมากมายที่น้องจะเลือกตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งทุกๆกิจกรรมล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อน้องๆทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นน้องต้องไม่ลืมว่าหน้าที่หลักของเราคือการเรียน

การก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยอาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จขั้นหนึ่งของชีวิตแต่ไม่อาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จสูงสุด แต่เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น ทางเดินชีวิตของน้องยังอีกไกล พี่ขอให้น้องก้าวไปบนทางเดินที่น้องได้เป็นคนเลือกเองด้วยความรอบคอบและระมัดระวังแม้น้องจะต้องพบกับปัญหาความผิดหหวังบ้างในบางครั้งก็ขอให้น้องจงเข้มแข็งอย่าได้กลัวเพราะสิ่งเหล่านั้นจะเป็นเครื่อง +พิสูจน์ว่าน้องแกร่งพอที่จะสู้ชีวิตในวันข้างหน้าหรือยัง ถ้าน้องล้ม...ขอให้น้องลุกขึ้น อย่ายอมแพ้ต่อชีวิต เพราะจะไม่มีคำว่า "แพ้" สำหรับคนที่ยังมีความหวังและกำลังใจ...

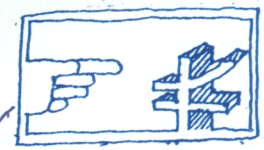

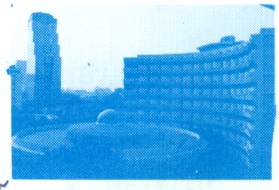

ฉันรู้ว่าเธอลำบาก
มากมายแทบตายล่ะ
กว่าจะได้ชื่นชื่อว่า
"กูเอนท์ติด"
อ่านหนังสือมากมาย
โดยไม่คิดชีวิต
ฟ้าลิขิตให้ได้อยู่
คู่กับเธอ
ตั้งนรกชั่งหรือสวรรค์แค่ไหน
ให้เธอเป็นน้องที่ฉัน
ต้องพบเจอ

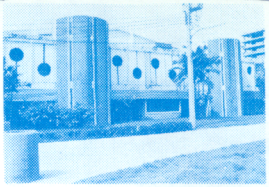

จะโชคดีหรือโชคร้ายไม่รู้นะเธอ ขอพบเธอพิศวาสทุกชาติไป

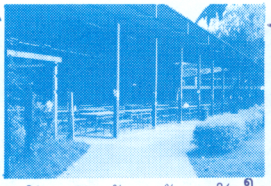

นิคเนมว่าน้องไข่ดาว หรือตึกไข่ดาว
แบ่งเป็น สองส่วน คือส่วนที่เป็นห้องเรียน
และส่วนที่ เป็นห้องคนตรีไทยและสากล

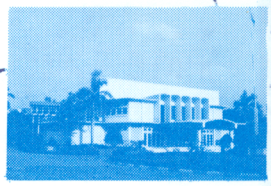

ออกกำลังกายทุกวันร่างกายแข็งแรง...

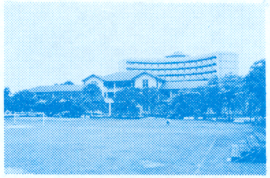

กองทัพเดินด้วยท้อง ฉันใด...
นิสิตจะอิ่มท้องได้ ต้องรู้จักที่นี่นะ

ไว้ประชุมไงน้อง...

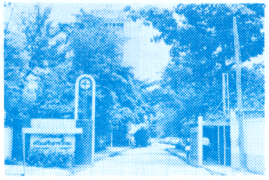
บอลโลกแล้วมาซ้อมกันเถอะ รุดกูลลิท

ดูๆก็รู้ว่านี่คือป้ายอะไร
② ไม่ใช่ป้ายห้องน้ำแน่นอน

สุดซอย 23 มีอะไร

37

38

น้ำในคลองน่าอาบจังเลย

39

40

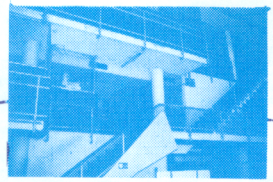
สำหรับน้องที่ต้องการหาประสบการณ์ชีวิตลองเดินเข้ามาที่ศึกนี้ จะมาเป็นคู่หรือมาเดี่ยวๆ ไม่ว่ากัน แต่อย่างหนึ่งที่น้องไม่ควรลืม คือ ความมั่นใจ

น้องๆที่ต้องการส่งจดหมาย
กลับบ้านหรือที่อยากส่งจดหมาย
ถึงใครก็ใช้บริการกันได้
ระซิบนิดว่า พนักงานใจดีทุกคน
นะจะบอกให้...

28

27

26

23 ที่นี่น้องจะเข้าไปหาความรู้ได้ตลอดเวลาที่เปิด

มีหนังสือทุกประเภท
ทั้งความรู้ ความบันเทิง
นิยาย เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ
แต่ไม่มีหนังสือ ปกขาวนะ

24

25

สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัยของเรา
กราฟฟังชั่นเพิ่มจากสมการ $y=e^x$
เส้นกราฟจะสูงขึ้นเรื่อยๆ

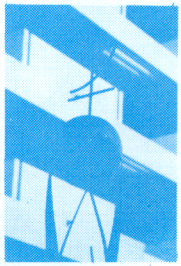
12

11

10

9

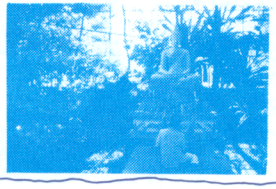
8

กนี้จะช่วยน้องๆได้ในกรณีที่
องมีปัญหาทางด้านการเรียน

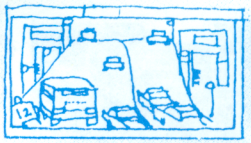
7

6 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำ
มหาวิทยาลัยของเรา

5

ซึ่งจะตรงกับปรัชญาของ มศว ที่ว่า
"สิกฺขา วิรุฬฺหิ สมฺปตฺตตา"
การ ศึกษาคือความเจริญงอกงาม

๕ มาตรการ ช่วยกันคลายรถติด

ขอให้ท่านผู้อ่านนำไปบอกกล่าวทุกคนในครอบครัว

๑ ลดปริมาณการใช้รถลง และไม่ควรนั่งรถ 1 คันต่อ 1 คันถ้าจำเป็นต้องใช้รถจริงๆควรหลีกเลี่ยงเส้นทางที่การจราจรคับคั่ง

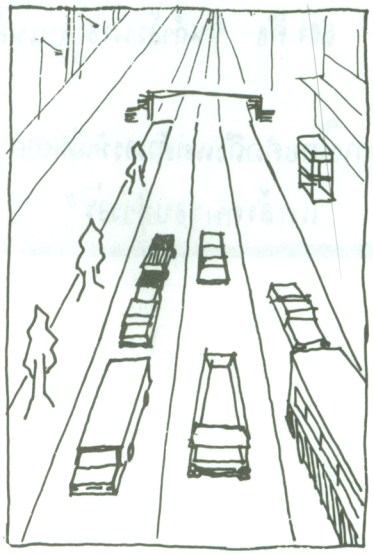
๒ ขอให้ทุกคนในเขตกทม.งดการจัดงานใหญ่โตโดยเชิญแขกมามากมายเกินความจำเป็น ควรเชิญเฉพาะญาติมิตรที่สนิทสนมกันจริงๆเท่านั้น วัฒนธรรมของเราดั้งเดิมของเรามิได้กำหนดให้ทำกันเหมือนปัจจุบัน บางครั้งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นเจ้าภาพ งานแต่งงาน งานเผาศพ งานวันเกิด ฯลฯ เชิญแขกมาทั้งประเทศเลยทำให้

- เพิ่มปริมาณการจราจรโดยไม่จำเป็น ไม่ก่อให้เกิดผลทางส่วนตัวหรือสังคมแต่อย่างใด
- เกิดอุบัติเหตุ
- สิ้นเปลือง
- ถ้าเป็นข้าราชการถือโอกาสเกงาน
- หนักทั้งผู้เชิญและผู้ถูกเชิญ เพียงแต่ทำไปเพื่อรักษาหน้า กลัวว่าคนจะมาน้อย ไม่มีผู้ใหญ่มางานเท่านั้นเอง

๓ กะเวลาการเดินทาง อย่าขับรถเร่งรีบบนถนน เพราะจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ และรถติดฉะนั้นจึงควรรีบเร่งเวลาที่ไม่ได้ขับรถ

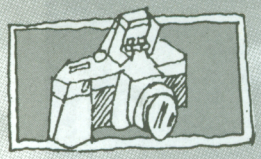
๔ หมั่นเช็คสภาพรถอยู่เสมอ อย่าให้มาสียกลางทาง เพราะเป็นเหตุให้รถติด บางจุดไม่มีไหล่ทางขอให้เข็นแอบ

๕ ควรรักษากฎจราจร เพราะเป็นกฎของความสะดวกและปลอดภัย ต่อไปนี้ตำรวจจะจับกุมเคร่งครัดก็ไม่ควรว่ากล่าว ขอให้แสดงความจงรักภักดี และถวายเป็นพระราชกุศลด้วยความร่วมมืออย่างนี้จะช่วยผ่อนคลายรถติดไม่น้อยกว่า 30% ส่วนอีก 70% ตำรวจจะปรับปรุงวิธีควบคุมการจราจรตามพระราชดำริที่พระราชทานให้

GARAGE KIT
THE ORIGINAL MODEL & HOBBY SHOP

Fortune Town Shopping Arcade,
2 Floor Room 69
Tel: 248-5855 Ext 2069

เมื่อเธอก้าวข้ามพ้นมาถึงวันนี้

ผ่านการแก่งแย่ง ชิงดี มามากมาย

เธอเข้าใจหรือยังในความหมาย

โอกาสที่เธอได้ ทำให้เธอภูมิใจ เท่านั้นฤา

จากจุดนี้ มีหนทางใหม่ให้เธอเดิน

และยังมีอีกสองทางให้ยึดถือ

หนึ่งคือ ฉันจะกอบโกยทุกอย่างไว้ในมือ

สอง คือ ฉันกำลังนั่งอยู่บนหลังคน

"ถ้าเราจะเดินไปให้สุดทางโดยคิดถึงแต่ตัวเองมันไม่ยาก หรอก
แต่สังคมรอบข้างอ่ะ"

คำพูด ๖ คำที่สำคัญที่สุด คือ "ผมยอมรับว่าผมกระทำผิด"

คำพูด ๕ คำที่สำคัญที่สุด คือ "ท่านทำงานได้ดีมาก"

คำพูด ๔ ที่สำคัญที่สุด คือ "ท่านมีความเห็นอย่างไร"

คำพูด ๓ คำที่สำคัญที่สุด "ขอบพระคุณ"

คำพูด ๒ คำที่สำคัญที่สุด คือ "ได้โปรดเถิด"

คำพูดที่สำคัญน้อยที่สุด คือ "ฉัน"

ประกาศจับนิสิตใหม่

นิสิตใหม่โปรดระวัง เนื่องจากฝ่ายสารณียากรของคณะกรรมการนิสิต มศว ประสานมิตร ต้องการนิสิตใหม่ โดยเฉพาะนิสิตที่มีความสามารถทางด้านการเขียน และฝ่ายนิเทศศิลป์ ในการทำงาน ของใหม่ต้องเตรียมหลักฐานใดๆทั้งสิ้น ขอเพียงแต่พกความมั่นใจ แล้วเดินตรงมาที่ ตึกกิจกรรม -ห้องของคณะกรรมการนิสิต มศว ประสานมิตร ติดต่อได้ในเวลาราชการ จันทร์~ศุกร์

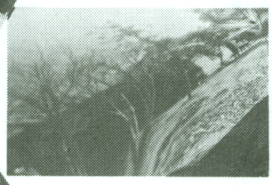

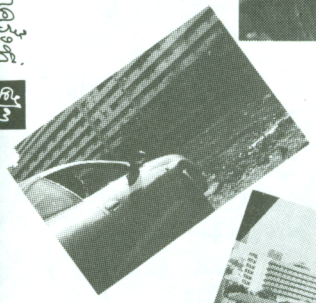
การประชาสัมพันธ์ เข้ามาร่วมศิรษะ ฝ่ายสารณียากร

ระวังให้ดี เรากำลังมองหาคุณอยู่

เสน่ห์ที่คุณสัมผัสได้

๑. หน้ามหาวิทยาลัยของเราเป็นศูนย์รวมรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ มีรถหลั่งไหลทุกประเภทถ้าคุณมีความอดทนพอที่จะนั่งอยู่ป้ายรถเมล์เป็นเวลา...โคตรนาน. น้องก็จะเห็นตั้งแต่รถกระป๋องจนถึงโรลลอยด์ มีผู้ตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับสาเหตุไว้ว่า สาวสาวมหาวิทยาลัยของเรา...สวย

๒. มหาวิทยาลัยของเรามีคลองที่เลื่องชื่อที่สุดในกรุงเทพฯ เนื่องจากสีอันดำขลับเป็นเงาวับ เมื่อยามที่ต้องแสงเรืองรอง ส่งประกายระยิบระยับสวยงามมากพร้อมกับส่งกลิ่นอ่อนละมุนติดจมูกไปนาน มีคนที่จะยืนยันในความงดงามของคลองนี้ คือ ไอ้ขวัญกับอีเรียม

๓. ถ้าน้องจะมองฟ้าในมหาวิทยาลัย น้องต้องเงยหน้าให้หน้าตั้งฉากกับพื้น เพราะถ้าน้องมองหน้าธรรมดาแล้วน้องก็จะเห็นแต่ตึก มันยากมากถ้าน้องจะมองท้องฟ้าให้สุดลูกหูลูกตา เมื่อมองเข้ามามหาวิทยาลัยของเราครั้งแรกน้องจะรู้สึกว่า มหาวิทยาลัยของเรามีตึกสวยงามมากมาย จริงๆแล้วตึกที่สวยงามเหล่านั้นเราไม่ต้องใช้เงินในการที่ทำให้มหาวิทยาลัยของเราดูสวยขึ้น เพราะมันตึกของชาวบ้านไม่ใช่ของเรา

๔. เคยขึ้นรถตุ๊กตุ๊กบอกว่ามาซอย 23 คนขับทำหน้างงแล้วบอกว่าไม่รู้จัก เราก็เลยบอกซอยคาวบอยนะ คนขับรถร้องอ๋อ เรียกเราขึ้นรถที่เขียนมาก็อยากจะบอกว่าเป็นสถานแห่งเดียวในกรุงเทพฯที่สถานศึกษาอยู่ติดกับแหล่งเริงรมณ์ ไม่ว่าจะทางออกถนนเพชรบุรีหรือสุขุมวิท

๕. มหาวิทยาลัยของเรา เป็นมหาวิทยาลัยอบอุ่นมากที่สุด เพราะทุกๆ คนจะต้องเดินผ่านหน้ากันไม่ต่ำกว่า 2 ถึง 3 ครั้ง ต่อวันเนื่อง จากมหาวิทยาลัยของเราไม่มีที่กว้างพอให้น้องเดินเล่นชมนกชมไม้ และนี่คือความอบอุ่นที่ไม่มีที่ไหนเหมือน แต่เห็นแคบๆ อย่างนี้ น้องลองวิ่งรอบมหาวิทยาลัยดูซิ แล้วน้องจะรู้จักมัน

T&N

T & N TRAVEL CO., **Ltd.**

-รับจัดกรุ๊ฟทัวร์แบบส่วนตัวและเป็นหมู่คณะ ตั้งแต่ 2 ท่านขึ้นไป
-รับจองตั๋วเครื่องบินทุกสายการบินทั้งในและต่างประเทศ
-บริการเช่ารถตู้ปรับอากาศ รถบัสปรับอากาศ และรถพัดลมทุกขนาด
-รับจองที่พักที่ได้มาตรฐานทั้งในและต่างประเทศ ในราคาพิเศษ
-รับจัดกรุ๊ฟทัวร์ทั้งในและต่างประเทศ

420/12 ชั้น2 อาคาร ฮอลลีวู้ด สตรีท เซ็นเตอร์ ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

Tel. 2089266-7 Fax :(662)2089268

BY SOCIAL #9 SWU

ดีใจด้วยค่ะ ~→ พี่ป๊อป (นางสาวไทย)

ยินดีต้อนรับ กราฟตัวน้อยๆ
ปีนี้ ED2c

พี่ก็ขอแสดงความยินดี
และยินดีต้อนรับน้องๆ
ทุกคน เข้าสู่สถาบัน เทา-แดง
ของเรา

ปรารถนาดีเสมอ
พี่หนุ ♆

ขอแสดงความยินดี
กับน้องๆ ทุกคน ที่ก้าวมา
ถึงจุดนี้ได้.. นี่ก็เป็น
จุดเริ่มต้น อีกจุดหนึ่ง ของน้องๆ
ใช้ในน้อง พยายาม ทำมันให้ดีที่สุด
พี่ๆ ทุกคน เป็นกำลังใจให้

นางสาวไทย ปี 38

เธอนั่นแหละที่พี่รอมานาน
คงเสียดายมากถ้าวันนี้ไม่
มีเธออยู่ ถึงใจใจๆ ทั่ว
ไอโอเจ และยังคงอยู่ในหัวใจไปนาน ม่ายไป

สุขี ตาย สี่ะ

พี่นาน ลิต 4

พี่เบิ้ล ED 2.

ก็.. หมื่อนๆ กับหลายคน คือดีใจด้วย
ที่มีโอกาสได้ร่วมชั้นเรียนกัน .. นะ
..อาสา..

ดีใจด้วยที่
Ent ได้นะคะ
ขอให้ตั้งใจเรียน
ให้ดีด้วย

ปุ้ ED

ขอขวัญ กำลังใจ มอบให้น้องใหม่
สิ่งที่เราให้ตัวเองได้น่าภูมิใจที่สุด
คือการ "Entrance"

SUSUS

ดีใจด้วย!

เรียกพี่
'หนึ่ง'

รักน้องมากกว่าไอ้ชิโร
แหก

รักมาก.. น้องทุกคน
ช้าง

ดีใจด้วย ค่ะ

Congratulations

ขอให้มีความสุขมากมากกก
กับการมีชีวิตใหม่ ๆ ในมศว
ฟุ้สุดสวยๆ

It's so essential to have you in my life
น้อง ๆ ที่น่ารัก

ถึงลูกพ่อพลบดี และเลือด มศว ทุกคน
ขอให้น้องจงสีดอามสยาม
ในรั้วเทา-แดง แห่งนี้
และกล้าที่จะเป็นคนดีของสังคม
รอเป็นกำลังใจให้นะครับ
ชื่อ "จ๊ะๆ"
ลูกพ่อพลบดี รุ่น 11

ขอแสดงความยินดีกับน้องปีหนึ่งทุกคน
ขอให้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่างๆ ไว้มากๆ
ใช้ชีวิตในมหาลัยให้คุ้มค่านะจ๊ะ

ชายเอง

ขอให้น้องทุกคน
โชคดีนะจ๊ะ

VISUAL ART

ฝึกงาน stat
ต่างอีกสิจ๊ะ

ชีวิตไม่ได้มีแค่การเรียน
แต่ไม่ใช่ใฝ่แต่ทำกิจกรรม
เราต้องมีสองสิ่งนี้ควบคู่กันไปให้พอดี
ก้าวไปข้างหน้าอย่าท้อแท้ /AON-FSN

ไชโย ! น้องน่ารัก

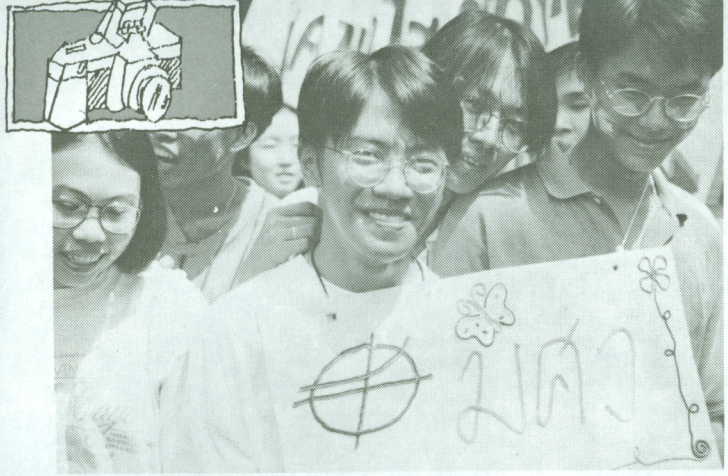
ED 26'
ART~ED

VISUAL DESIGN II

ก้าวย่างเข้ามา...เข้ามา
ขอให้รักคุณใจกับสิ่งที่ได้มา
ก้าวเข้ามาสู่ศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่รอคอยเราอยู่นะ
บอดี้มนุษย์ๆ

ปีหนึ่งครูรอง

S&P
FROZEN CAKE

BUTTER CAKE | MOCHA CAKE | MOCHA MARBLE CAKE | CHOCOLATE MARBLE CAKE

S&P

Siam Square ● Thonglor 25 ● Central-Ladprao ● Amarin Plaza-Ploenchit
Silom ● Ramkamhaeng ● Pantip Plaza ● Ratchadapisek ● Ngamwongwan
Srinakarintr ● Suan Luang Rama IX Park ● Charoennakorn ● Laksi Plaza

Bakery Shoppe :

Central-Chidlom ● Welco-Pinklao ● Central-Huamark ● Mahboonkrong
Banglampoo-Bangpho ● Central-Wongsawang ● Imperial-Bangkapi ● Pata-Pinklao
Welco-Ramkamhaeng ● Metro-Pratunam ● Central-Silom ● Yaohan-Ratchadapisek
Villa-Sukhumvit ● Robinson-Rajdamri ● Silom Complex
Chiangmai : Ta Pae ● Chang Pheuk ● Rim Ping ● Chotana Mall
Chonburi : The Forum Plaza

ขอบคุณ

พี่ อดิศร พงศรี

พี่ ฉัตร เหวนทองจันทร์

พี่ สิระ นันทพิศาล

เพื่อน วิโรจน์ อมรรัตนพันธ์

เพื่อน ข้นติพงษ์ เหวพานิช

ที่ช่วยหาเงิน

สโมสรคณะศึกษาฯ ที่ให้ใช้สถานที่

พี่สรร้อย และพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่คอย

ถามไถ่ ไม่ว่าด้วยสายตา คำพูด การกระทำ

คุณพ่อคุณแม่ที่ปล่อยให้ออกจากบ้านทุกวัน

สถานที่ทุกสถานที่ ที่ทำให้เรามีภาพสวยๆ

ทุกคนที่มีส่วนทำให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จ รวมทั้งคุณผู้อ่านที่สำคัญที่สุดคือ เธอ นั่นไง ใหม่ ถ้าไม่มีเธอหนังสือเล่มนี้ก็คงไม่เกิดขึ้นเหมือน

พิมพ์ที่ บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด
70 ถนนราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทร. 222-5555, 221-9781 โทรสาร 221-6433
นายยอดยิ่ง โสภณ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา พ.ศ. 2537

จากหน้าตัวจนสุดหน้าสุดท้าย

บอกตรงๆ ว่าเหนื่อย แต่ก็เต็มใจเหนื่อย จะหายเหนื่อย

มาก เมื่อเห็นน้องอ่านแล้วเป็นประโยชน์ต่อน้อง อย่างน้อยน้องก็รู้ซักท่านอธิการบดีของเรา

เพราะโดยปกติ ท่านจะไม่มาเดินให้เราเห็นบ่อยนะ ที่นี่มีอะไรหลายอย่างที่น่าสัมผัสซึ่งพี่คิดว่าที่อื่นไม่มี

ชีวิตในมหาวิทยาลัย จะสนุกมาก ถ้าน้องรู้จักใช้มัน เพราะเรียนลึกแค่ ๔ ปี หลังจากนั้น น้องก็จะไม่ได้

มีชีวิตดังนกน้อย จะไปไหน มาไหนได้สะดวกอีก ซึ่งเชื่อว่าทุกคนจบไปต้องทำงาน ใครจะมีเวลามาทำ

หนังสือรับน้องคนเข้าทำงานใหม่ หรือสถานที่รับน้อง เพราะฉะนั้น อยากทำอะไร อยากไปเที่ยวที่ไหน

ในประเทศของเรา ชื่อมีที่เที่ยวเยอะมาก ๙ ปีนี่แหละใช้มันให้คุ้มไปเลย แต่พี่ขอฝากด้วยว่า

สมควรหรือเปล่า ทำคนอื่นเดือดร้อนไหม และมีอีกสิ่งที่อยากบอกก็คือ อยากให้น้องของพี่เป็นผู้ให้ ให้กับ

คนข้างๆ ที่น้องกำลังช่วย ให้กับเพื่อน ให้กับสถานั้น ให้กับสังคม ให้กับประเทศชาติของเรา ให้กับ

มนุษยชาติ และที่ขาดไม่ได้ ธรรมชาติและโลกของเรา มาช่วยกันไม่เยอะมีสิ่งดำ

แต่ทำสีเขียว ก่อนที่มันจะสายเกินไป

ปล. (อยู่สังคมไหน ควรสร้างสังคมนั้นให้เจริญด้วย)

ปารีณา ศุภเจน

สุมศีรษะช่วยกันบอก

บอกแบบที่ปรึกษา

สันติภาพ กาลอรุณ

ทศพล รุ่งผลสถิต

ศุภชัย ตระการรัตนกุล

บอกแบบบรรณาธิการ

ฟารียา ฮูเซ็น

บอกแบบกองบรรณาธิการ

จันทร์จิรา วีระยุทธวิไล

กนกกานต์ ศิทักษ์

ช่อพิกุล เบญจมณี

ผานิตา พลสุจริต

บอกเป็นรูปเล่มทำนองศิลป์

ทน เสรามัญ

ตรีวิทย์ พิจิตรพลากาศ

บอกเป็นภาพสวยๆ

ประพล กิจเจริญไพศาล

สมศักดิ์ กู้เกียรติศักดิ์

เสื่อมต่อสื่อสิ่งที่สวยกัน

ปากต่อปากจะบอกว่า

จริง เชื้อรา เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของรังแค และอาการคันศีรษะ ด้วยยีโตโคนาโซล กำจัดเชื้อราบนหนังศีรษะ จึงกำจัดรังแคและอาการคันศีรษะ ที่สาเหตุ

จริง แชมพูจัดรังแคไนโซรัล สูตรคีโตโคนาโซล 2% ในเนื้อแชมพูสีแดงใส กลิ่นหอมให้ฟองสระสะอาด ใช้แชมพูจัดรังแคไนโซรัล ซ้ำทุก 1 หรือ 2 สัปดาห์ จะป้องกันให้เป็นรังแคอีก

- *ไนโซรัล แชมพู ขจัดรังแคที่สาเหตุ*
- *เวชภัณฑ์ จากการวิจัยของแจนเซ่น*

บัดนี้มีขนาดซองจำหน่ายแล้ว

มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป ราคาขอเลือยเพิ่มเติมที่
บริษัท แจนสุน ฟาร์มาซูติกา จำกัด
219/34-35, ชั้น 10 อโศกทาวเวอร์, ถนนสุขุมวิท 21 พระโขนง
กรุงเทพฯ 10110 โทร. 260-0207-9, 260-0221-2